

liure

MEMÒRIA D'ACTIVITATS 2015

1. Resum de dades generals	
1.1. Dades generals 2015.....	3
1.2. Dades per espectacle 2015	4
1.3. Estructura del pressupost de 2015	5
1.4. Personal fix	6
1.5. Addenda: dades Temporada 15/16.....	8
2. Programació de temporada	
2.1. Produccions pròpies	11
2.2. Coproduccions.....	21
2.3. Companyies invitades.....	24
2.4. Cicle Fora de Hores	41
2.5. Cicle Tot pels dies	42
3. Programació fora de temporada	
3.1. BCN Festival Grec 2015	44
4. Altres activitats	
4.1. Col·loquis.....	45
4.2. Els oficis del teatre.....	45
4.3. Àgora Lliure-UPF	46
4.4. Exposicions	47
5. Servei educatiu.....	49
6. Apropa cultura	50
7. La Kompanyia Lliure	51

1 RESUM DADES GENERALS

1.1 DADES GENERALS 2015

RESUM GENERAL 2015	MONTJUÏC	GRÀCIA	TOTAL
Produccions pròpies	5	5	10
Coproduccions	5	1	6
Invitades	11	6	17
Total produccions	21	12	33
Total funcions	352	183	535
Total aforament	114.712	36.605	151317
Total assistència	89.624	34.242	123866
Percentatge d'ocupació	78,13%	93,54%	81,86%
Ingressos (sense IVA)	1.137.281,00 "	438.350,00 "	1.575.631,00 Ö

ALTRES ACTIVITATS	TOTAL
Sessions sobretitolades	23
Sessions accessibles	5
Col·loquis	16
Exposicions	4
Visites guiades / Trobades teatrals (servei educatiu)	29

1.2 DADES PER ESPECTACLE 2015

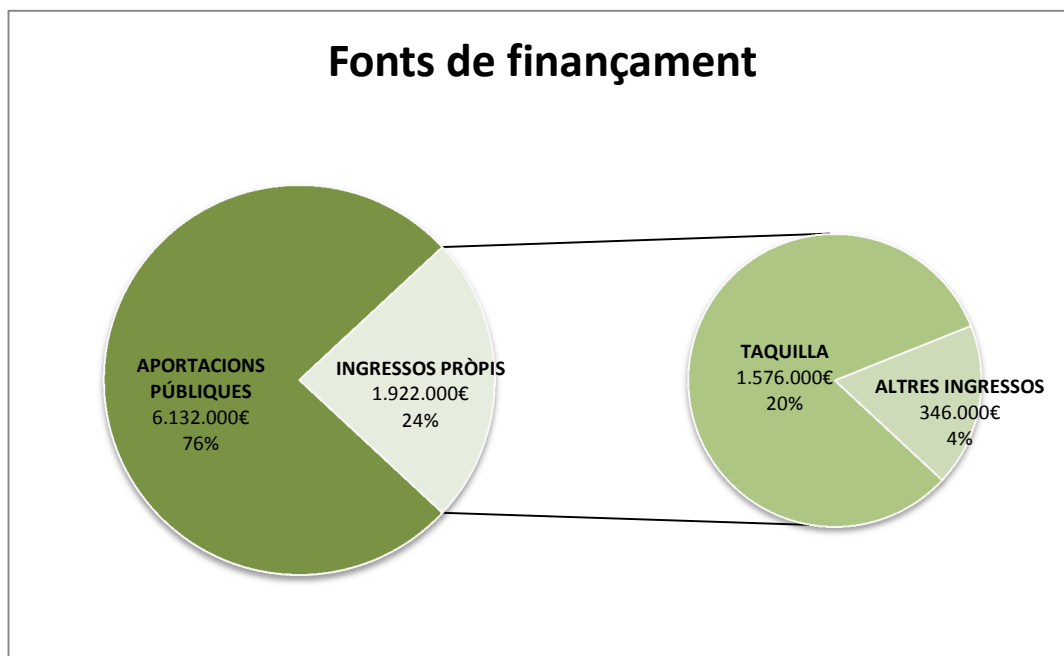
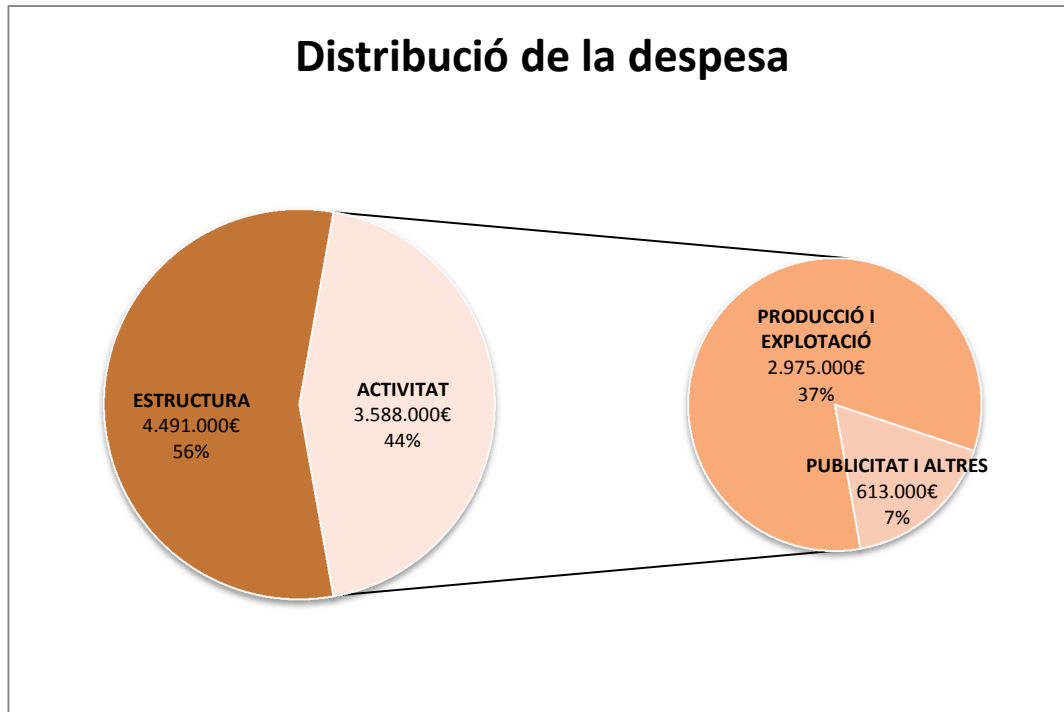
LLIURE DE MONTJUÏC	FUNCIONS	AFORAMENT	OCUPACIÓ	PERCENTATGE	RECAPTACIÓ *
EL REI LEAR	38	22.166	22.166	100,0%	331.921,08 "
PULMONS	12	1.836	1.836	100,0%	20.398,01 "
MI GRAN OBRA	7	140	140	100,0%	1.401,24 "
BIBLIOTECA DE CUERDAS	22	684	610	89,2%	3.140,93 "
EL TESTAMENTO DE MARIA	16	6.448	5.902	91,5%	90.997,65 "
FRANK V	27	13.419	5.822	43,4%	61.678,77 "
UN ENEMIC DEL POBLE	22	12.848	8.176	63,6%	108.665,84 "
JOC DE MIRALLS	36	5.497	5.246	95,4%	71.754,24 "
CONCERT PER NADONS	8	960	899	93,6%	5.703,31 "
MAMMON	18	2.744	2.386	87,0%	20.823,14 "
CLEOPATRA	20	3.050	1.848	60,6%	15.064,04 "
L'ONZENA PLAGA	16	2.448	1.914	78,2%	17.027,28 "
KODIGO FLAMENCO	1	497	314	63,2%	1.360,33 "
SHAKESPEARE A BENICASSIM	1	497	274	55,1%	1.676,03 "
PREMIS I CASTIGS	24	10.992	5.167	47,0%	43.031,41 "
887	2	1.400	1.368	97,7%	16.327,27 "
VILAFRANCA	23	10.764	8.196	76,1%	99.293,36 "
ANTIGONA-EDIPO-MEDEA	9	6.030	5.812	96,4%	75.443,79 "
EL REI LEAR (REPOSICIÓ - 2015)	11	6.446	6.089	94,5%	84.562,06 "
CONILLET	30	4.590	4.539	98,9%	62.242,98 "
EL BARÓ DELS ARBRES	8	1.256	920	73,2%	4.767,77 "
TOTAL MONTJUÏC	351	114.712	89.624	78,1%	1.137.280,53 "

LLIURE DE GRÀCIA	FUNCIONS	AFORAMENT	ocupació	percentatge	RECAPTACIÓ *
RHUM	9	1.746	1.746	100,0%	19.255,78 "
SOMNI AMERICÀ	29	6.274	4.917	78,4%	51.574,64 "
TRAU	4	656	615	93,8%	5.409,50 "
DOLORE SOTTO CHIAVE	4	796	796	100,0%	11.146,69 "
MANCA SOLO LA DOMENICA	6	1.194	760	63,7%	8.831,41 "
EL REPORTAJE	3	597	597	100,0%	7.470,24 "
EL CURIÓS INCIDENT	39	7.747	7.747	100,0%	106.583,77 "
ELS DIES FELIÇOS	16	3.184	2.918	91,6%	40.159,42 "
CREC EN UN SOL DEU	14	2.775	2.765	99,6%	36.762,40 "
DONA NO REEDUCABLE	6	1.194	1.194	100,0%	13.054,13 "
SER-HO O NO	35	6.950	6.950	100,0%	106.304,26 "
RHUM (REPOSICIÓ - 2015)	18	3.492	3.237	92,7%	31.797,51 "
TOTAL MONTJUÏC	183	36.605	34.242	93,5%	438.349,75 "

TOTAL	FUNCIONS	AFORAMENT	ocupació	percentatge	RECAPTACIÓ *
TOTAL TEATRE LLIURE	534	151.317	123.866	81,9%	1.575.630,28 "

* sense iva

1.3 ESTRUCTURA DEL PRESSUPOST DE 2015

1.4 PERSONAL FIX

PERSONAL FIX	cognoms i nom	
DIRECCIÓ		
Director	Pasqual Sánchez, Lluís	
Sots Direcció	Rodríguez Serrahima, Clara	
Adjunta Direcció Artística	Rosales Navarro, Aurora	
Coordinador Direcció	Cano Torres, Carles	
Secretaria Direcció	Castillo Torrico, Ana	
Assistent Direcció	Jordi Ferron	
Total direcció		6
ADMINISTRACIÓ		
Director Administració	Rodríguez Carballo, Antoni	
Responsable Comptable	Sindreu Masip, Mercé	
Responsable Laboral	Sitja Soler, Montserrat	
Tècnic Administratiu	Albarran Rueda, M.Àngeles	
Oficial Administratiu	Paz Palanques, Susana	
Total administració		5
PRODUCCIÓ		
Directora Producció	López Oros Pérez, Marta	
Productora	Cervera Delclós, Mercé	
Productora	Alvarez Rivera, Olga	
Productor	Amorós Munells, Francesc	
Secretaria Producció	Zimmer, Marine	
Total producció		5
TÈCNIC		
Director Tècnic Escenari	Fraga Somolinos, Cesar	
Adjunt Director Tècnic	Clot Puig, Xavier /sust	
Adjunt Director Tècnic	Vall-Ilobera Llobet, Jordi	
Coordinador Tècnic	Garcia Samblas, Raimundo	
Secretària Departament Tècnic	Gracia Belpaume, Sabrina	
MAQUINARIA		
Cap Maquinària i Taller	Cardoner Colomer, Bernat	
Maquinista	Roman Acevedo, Fernando	
Maquinista	Martínez Antem, Sergi	
Maquinista	Torrijos Calzado, Pedro	
Maquinista	Serra Coso, Aleix	
Maquinista	López García, Roger	
REGIDORIA		
Cap de Regidoria	Rosales Cabrera, Maria	
Tècnic Regidor	Segú Castejón, David	
Tècnic Regidor	Morillo Peres, Joan Manel	
SO I AUDIO		
Cap de So i Audiovisuals	Pinto Garcia-Villoslada, Igor	
Tècnic So i Audio	Martínez Torrent, F.Xavier	
Tècnic So i Audio	Orriols Garcia, Jordi	
Tècnic So i Audio	Folch Castell, Marta	
IL.LUMINACIÓ		
Cap de Llums	Lleixa Crua, Marc	
Tècnic de Llums	Segura Gallego, Edgar	
Tècnic de Llums	Rius Coma, Raimon Enric	
Tècnic de Llums	Barbancho Barrero, Jorge	
SASTRERIA		
Cap de Sastreria	Olivella Cebria, Montse	
Tècnic Sastreria	Garcia Montes, Susana	
Tècnic Sastreria	Carvalho Sorrobas, Judit	

MANTENIMENT		
Director Tècnic Manteniment	Rodon Bonet, Xavier	
Cap de Manteniment	Galindo Laguna, José	
Tècnic de Manteniment	Vilchez Espigares, Antonio	
Tècnic de Manteniment	Dengra Penalva, Fco.Xavier	
Total tècnic		29
COMUNICACIÓ		
Director Comunicació	Vericat Tura, David	
Responsable d'Imatge i Disseny	Montanyès Martínez. Laia	
Responsable Relacions Públiques	Alesan Alias, Noemi	
Responsable de Grups i Pedagogia	Montaña Vila, Mariona	
Responsable de Premsa	Barrena Juan, Begoña	
Responsable de Publicacions	Zaragoza Lahoz, Maria	
Secretaria Departament Com.	Gorina López-Doriga, Alicia	
SALA		
Cap personal Sala	Minguillon Colomer, Albert	
Cap de Sala	Coromina Portas, Mireia	
ATENCIÓ PÚBLIC		
Atenció al Públic	Borras Ontiveros, M. Gracia	
Atenció al Públic	Fernández López, Mireia	
At.Telèfon 1	Torrejon Gutierrez, Susana	
At.Telèfon 2	Vazquez Membiela, Maite	
Taquilla	Campillo Pont, Ona	
Taquilla	Pachon González, Eva	
Taquilla	Pi García, Edu	
Total comunicació		16
TOTAL PERSONAL FIX		61

1.5 ADDENDA: DADES TEMPORADA 2015/16

Per quarta vegada consecutiva, el Teatre Lliure torna a superar les xifres de la temporada anterior, assolint **les millors dades de tota la història, en espectadors, entrades, percentatge d'ocupació i recaptació.**

Els **espectadors totals de la Temporada 15/16 han estat 127.459** (17.724 més que la temporada anterior), amb un **percentatge d'ocupació global del 89%** (7 punts per sobre de la temporada anterior)

La Temporada haurà comptat amb **33 espectacles i 516 funcions.**

Per espais, **el Lliure de Montjuïc haurà rebut 92.232 espectadors i assoleix un 86,5% d'ocupació** (7 punts més que la temporada anterior), mentre que **el Lliure de Gràcia ha rebut 35.227 espectadors amb un 96,3% d'ocupació** (2 punt més que la temporada anterior).

La recaptació total haurà estat de **1.644.753€ (sense IVA)**, 273.498€ més que la temporada anterior.

L'espectacle més vist a Montjuïc ha estat ***El rei Lear***, amb 20.014 espectadors i un 99% d'ocupació, i a Gràcia, ***Ser-ho o no***, amb 6.950 espectadors i un 100 % d'ocupació.

En total, **fins a 20 espectacles han obtingut una ocupació per sobre del 90%, 9 dels quals han assolit el 100% d'ocupació.**

Els abonaments de la Temporada 2015/2016 també han augmentat fins a un total de 3.038 abonaments (718 més que la temporada passada).

Durant la Temporada s'ha contractat a 193 actors i 98 artistes (directors, dramaturgs, il·luminadors, escenògrafs...). Així mateix s'ha donat feina a 119 persones per a cobrir tasques tècniques i d'atenció al públic.

DADES DESGLOSSADES TEMPORADA 2015/2016

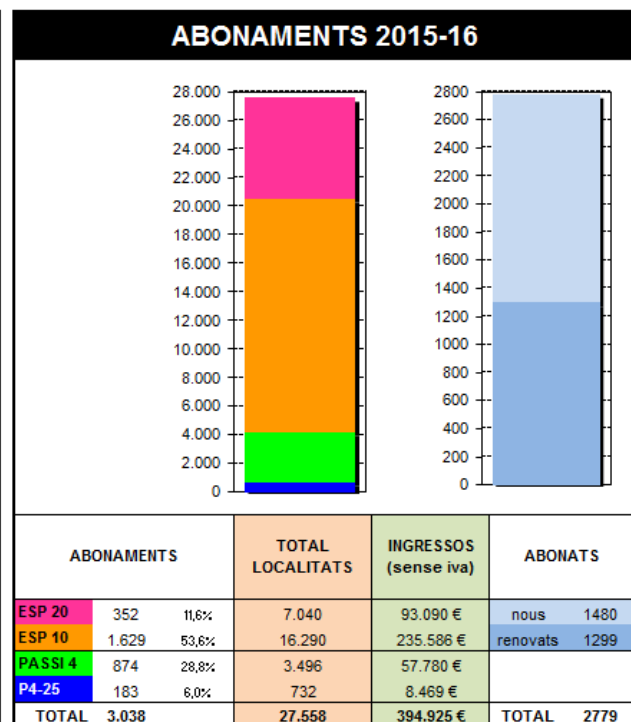
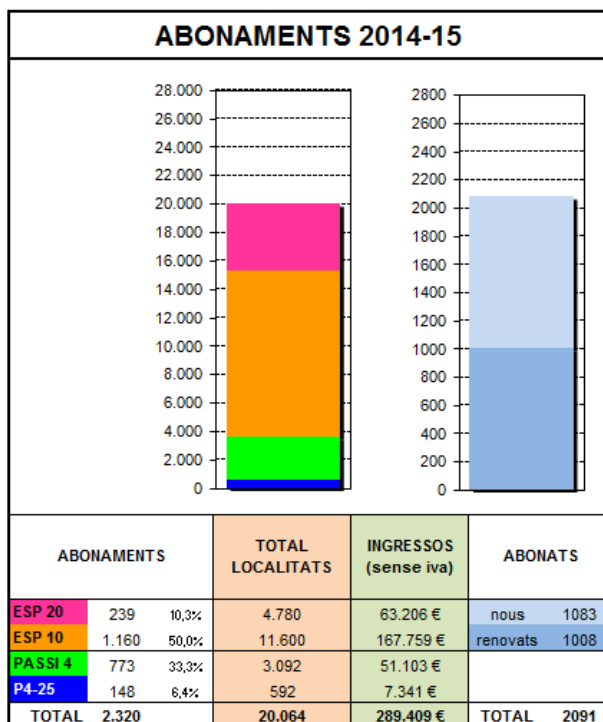
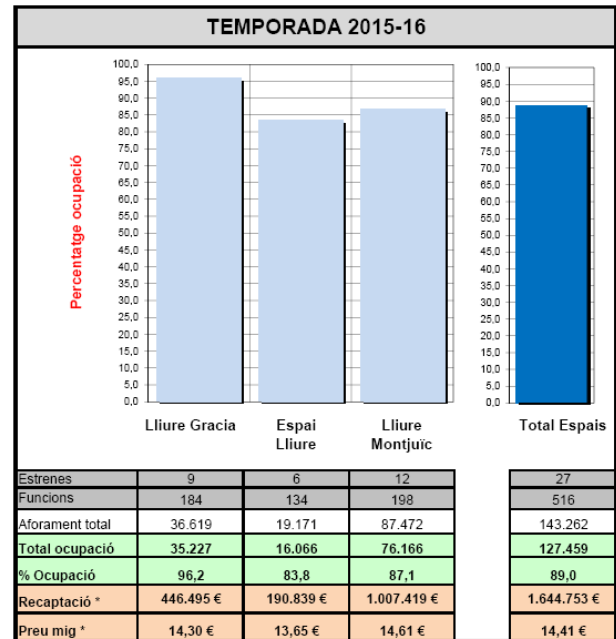
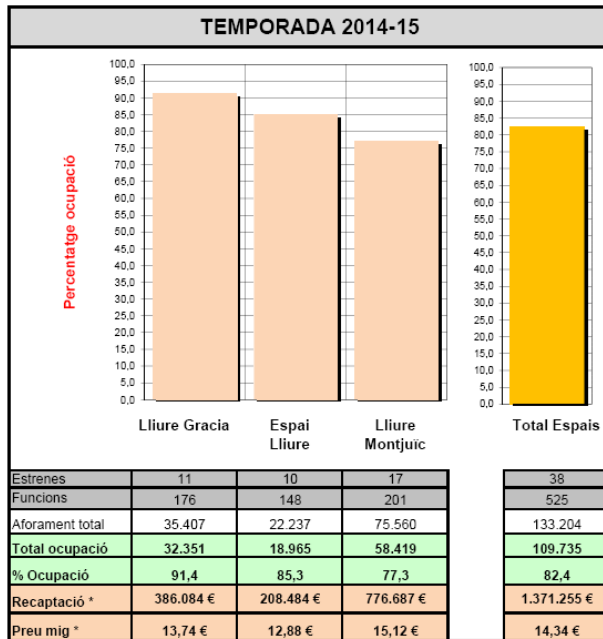
LLIURE DE MONTJUÏC	FUNCIONS	AFORAMENT	OCUPACIÓ	PERCENTATGE	RECAPTACIÓ *
PREMIS I CASTIGS	24	10.992	5.167	47,0%	43.031,41 "
887	2	1.400	1.368	97,7%	16.327,27 "
VILAFRANCA	23	10.764	8.196	76,1%	99.293,36 "
ANTIGONA-EDIPO-MEDEA	9	6.030	5.812	96,4%	75.443,79 "
CONILLET	30	4.590	4.539	98,9%	62.242,98 "
EL BARÓ DELS ARBRES	8	1.256	920	73,2%	4.767,77 "
EL REI LEAR	35	20.510	20.014	97,6%	317.125,62 "
BIBLIOTECA DE CUERDAS	30	900	791	87,9%	3.909,96 "
INVERNADERO	11	5.533	4.840	87,5%	61.152,58 "
LA PAROLA CANTA	3	2.160	2.160	100,0%	32.031,82 "
EL ALCALDE DE ZALAMEA	5	3.600	3.600	100,0%	40.282,48 "
A TEATRO CON EDUARDO	29	13.166	12.405	94,2%	166.355,79 "
EL CURIÓS INCIDENT	24	11.112	11.105	99,9%	149.596,71 "
TINTA D'AMBROSIA	3	1.305	708	54,3%	2.868,18 "
LA LLISTA	28	4.368	3.614	82,7%	47.844,13 "
EL REY	16	2.497	2.490	99,7%	33.195,87 "
CON LA BAMBOLA IN TASCA	10	1.010	763	75,5%	3.703,30 "
SOTA LA CIUTAT	18	2.618	1.777	67,9%	17.077,25 "
EN VEU BAIXA	24	2.832	1.963	69,3%	22.007,86 "
TOTAL MONTJUÏC	332	106.643	92.232	86,5%	1.198.258,13 Ö

LLIURE DE GRÀCIA	FUNCIONS	AFORAMENT	OCUPACIÓ	PERCENTATGE	RECAPTACIÓ *
CREC EN UN SOL DEU	14	2.775	2.765	99,6%	36.762,40 "
DONA NO REEDUCABLE	6	1.194	1.194	100,0%	13.054,13 "
SER-HO O NO	35	6.950	6.950	100,0%	106.304,26 "
RHUM	35	6.790	6.328	93,2%	69.311,13 "
EL MINUTO DEL PAYASO	6	1.194	588	49,2%	4.542,15 "
FAMILIE FLOZ	6	1.194	1.194	100,0%	13.777,28 "
LA PIEDRA OSCURA	12	2.388	2.147	89,9%	20.894,21 "
PLEASE CONTINUE, HAMLET	2	398	398	100,0%	4.617,36 "
HAMLET	28	5.530	5.530	100,0%	65.027,44 "
DONA NO REEDUCABLE_16	7	1.393	1.393	100,0%	17.786,36 "
MARIA ESTUARD	33	6.813	6.740	98,9%	94.418,14 "
TOTAL GRÀCIA	184	36.619	35.227	96,2%	446.494,86 Ö

TOTAL	FUNCIONS	AFORAMENT	OCUPACIÓ	PERCENTATGE	RECAPTACIÓ *
TOTAL TEATRE LLIURE	516	143.262	127.459	89,0%	1.644.752,99 Ö

* sense iva

COMPARATIVA TEMPORADES 14/15 | 15/16

2 PROGRAMACIÓ DE TEMPORADA

2.1 PRODUCCIONS PRÒPIES

EL REI LEAR

de **WILLIAM SHAKESPEARE** direcció **LLUÍS PASQUAL**

Montjuïc / del 15 de gener al 27 de febrer / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure**

Premi CERES 2015 al Millor Espectacle.

4 Premis Butaca 2015: al Muntatge Teatral, a l'Actriu Teatral per a Núria Espert, a l'Actor de Repartiment per a Ramon Madaula, a la Caracterització per a Eva Fernández.

Premi de la Crítica 2015 al Millor Actor Secundari per a Ramon Madaula.

Premi Especial de la Crítica 2015 per a Núria Espert.

Premi Max 2016 a la Millor adaptació o versió d'obra teatral per a Lluís Pasqual

Un muntatge històric. Un dels millors *Lear* que he vist. La lleugeresa i la densitat marxant juntes. Classicisme i modernitat. Les escenes flueixen. (...) Històric també per un extraordinari repartiment de 24 actors, sense cap desnivell, sense cap pas en fals. Al capdavant, dalt de tot, Núria Espert. + **Marcos Ordóñez (El País)**

Una tragèdia fosca, enorme, punyent. (...) Núria Espert deixa el segell del seu magisteri. Als seus gairebé 80 anys (no ho oblidem), és la reina d'una obra de tres hores en una actuació que està plena de matisos. Al seu costat, la també veterana Teresa Lozano brilla com el bufó llengut i cantador. Ramon Madaula, mentrestant, és un magní, comte de Kent, i Julio Manrique també deixa empremta com a Edgard, el bon fill del desgraciat comte de Gloster (Jordi Bosch), que s'enfrontarà al seu germà, el bastard Edmund (David Selvas). Grans actors per a un èxit segur. + **Jose Carlos Sorribes (El Periódico)**

Un muntatge brillant si es mira a vol d'ocell des de les dues grades que s'alcen des dels dos costats de l'espai central i, alhora, un subtil homenatge al teatre. (...) Repartiment de luxe que presideix Núria Espert. + **Joan-Anton Benach (La Vanguardia)**

Núria Espert presenta una increïble agilitat per un personatge que es deixa persuadir tant per la indulgència que acaba perdent la raó. L'actriu domina el personatge, el fa fràgil i humà, tot evitant la sobreactuació. + **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

L'actriu transmet a la perfecció la debilitat de la senectut, el dolor del pare enganyat, la candidesa de l'ambogit. + **Santi Fondevila (Ara)**

SOMNI AMERICÀ

a partir d'ERSKINE CALDWELL, WOODY GUTHRIE, ARTHUR MILLER, EUGENE O'NEILL, BEN REITMAN, WILLIAM SAROYAN, JOHN STEINBECK i TENNESSEE WILLIAMS autoria i direcció ORIOL TARRASÓN
LA KOMPANYIA LLIURE & LES ANTONIETES

Gràcia / del 29 de gener a l'1 de març / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure** amb la col·laboració de **Cebado, Dèrleac i Steinhart**

“Oriol Tarrasón ha estat molt agosarat amb el seu patchwork de rèpliques d'autors que ha engiponat personatges en blanc fins a dotar-los d'una personalitat complexa. El resultat és esplèndid.” **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

“Si La Kompanyia Lliure per una banda i la de Les Antonietes per una altra representen per separat dues bones promeses, juntes ja són la pera+ (...) Els onze intèrprets i la direcció del mateix autor de la dramaturgia van a una, s'entenen i, mai més ben dit, ballen sols, aconseguint un bon resultat coral amb mèrit repartit a parts iguals.” **Andreu Sotorra (Clip de teatre)**

“La vida, els somnis, la il·lusió, la decepció, tot era allà, en els textos que ha emprat Oriol Tarrasón per construir sobre un dels millors moments de la història de la literatura.” **Andreu Gomila (TimeOut)**

“*Somni americà* és una obra de petites històries, trobades fugaces, gent que ens obre l'ànima.” **Marcos Ordóñez (Babelia, El País)**

“L'aposta de Tarrasón d'adaptar textos de Caldwell, de Miller, de Steinbeck, de Williams... i crear una narrativa era arriscada. El plantejament sembla un batibull d'escenes difícils de lligar però se'n surt perfectament per plasmar unes històries de perdedors trenades al voltant d'un espai tremendament eloqüent. (...) Els personatges són entranyables i tenen la força i la poesia i el sentit de l'humor que els cal per mantenir el ritme de l'obra.” **Toni Polo (recomana.cat)**

JOC DE MIRALLS

d'ANNIE BAKER direcció JUAN CARLOS MARTEL BAYOD

Montjuïc / Espai Lliure - de l'11 de febrer al 22 de març / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure**

Impenlacable i tendre massatge a l'ànima. És un cant al teatre terapèutic. A tots els fa millors persones saber quines són les seves ombres, en realitat. Ningú s'hi enamora; tothom s'hi reconeix. +**Jordi Bordes (El Punt Avui)**

%loc de miralls permet descobrir el detallisme imponent que l'autora s'imposà en escriure'l. I no és només la tria més idònia de les paraules la que permet dibuixar amb notable precisió el caràcter dels personatges. Són també els silencis els que contribueixen decisivament a copsar l'interior dels qui participen en la teràpia recreativa, cada cop -si m'ho permet el director- més lluny d'unes classes de teatre. Gairebé a cada pàgina, Baker demana algun tipus de silenci i la gràcia del joc és que cadascun d'ells, cada silenci, pren el relleu acústic (!) que li atorga la seva extraordinària coherència. Gràcies a la curada direcció d'actors i al talent propi de cadascú, l'actuació és magnífica. I alguna, la de Farelo, la de Tarrats, molt imolt magnífica. +**Joan Anton Benach (La Vanguardia)**

"Un text d'aquells que, de tan ben construït com està, de vegades ni ho sembla. Però el cas és que darrere de l'apparent senzillesa que ens transmet el joc de miralls, darrere de la mecànica dels exercicis que fan els quatre alumnes i la monitora d'aquest curset i els petits fragments de conversa que neixen entre els integrants del grup en els moments d'esbarjo, s'amaga una estructura de ferro que calcula amb saviesa escènica notable la importància que adquireix cada moment de pausa i silenci, cada gest, cada paraula pronunciada o callada, i cada mirada furtiva."

Ramon Oliver (Què Fem?)

%és tan difícil mostrar la intimitat, en escena. Arribar a saber qui són els personatges. Sobretot quan no hi ha èpica. I això tan complicat i encisador és el que aconsegueix Annie Baker a *Joc de miralls*, molt ben interpretada pel director Juan Carlos Martel Bayod. Una obra per a grans actors molt especial. Sobretot perquè és diferent, no hi ha sofàs i podem acostar-nos com mai a les vides de cinc personatges. Pirandello els hauria adoptat! +**Andreu Gomila (Time Out)**

EL CURIÓS INCIDENT DEL GOS A MITJANIT

a partir de la novel·la homònima de **MARK HADDON**
 adaptació **SIMON STEPHENS** direcció **JULIO MANRIQUE**

Gràcia / del 9 d'abril al 24 de maig / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure**

3 Premis Butaca 2015: a la **Direcció Teatral** per a **Julio Manrique**, a l'**Actriu de Repartiment** per a **Marta Marco**, a l'**Escenografia** per a **Lluc Castells**.

4 Premis de la Crítica 2015: al **Millor Espectacle**, al **Millor Actor Principal** per a **Pol López**, al **Millor Disseny de Vídeo** per a **Mar Orfila** i al **Millor Espai Sonor** per a **Damien Bazin**.

Premi Ciutat de Barcelona de Teatre per a **Pol López**.

El curios incident del gos a mitjanit és, per excel·lència, l'obra de Pol López. El jove actor de la Kompanyia Lliure, que ja ha anat mostrant prou la seva intensa capacitat actoral i versàtil, es revesteix aquí amb una brillantor extraordinària, dels gestos, la manera de fer, la manera de dir, l'actitud i les reaccions d'un personatge en procés de maduresa que, incomprès pels qui l'envolten en la ficció, es guanya a pols la simpatia dels espectadors. + **Andreu Sotorra (Clip de teatre)**

L'espectacle del Lliure de Gràcia té tanta màgia que aconsegueix que els fans de la novel·la tinguin seriosos dubtes sobre si quedar-se amb el teatre o amb el llibre. (...) Ivan Benet, un actor que creix i creix, és el pare, i Cristina Genebat, sempre al seu lloc, la mare. Marta Marco desputa en el doble rol de professora d'educació especial i àlter ego de Christopher com a narradora. (...) Amb el paper esgotat, l'obra està cridada a una obligada reposició l'any que ve. + **José Carlos Sorribes (El Periódico)**

Pol López aconsegueix una sensacional i genuïna creació des del primer moment que entra en escena. Ens creiem que té quinze anys, tres mesos i tres dies i ens sedueix amb la seva composició del personatge. (...) La funció mostra el millor del director. (...) Una gran funció que desprèn un optimisme (clínicament trampós) tan necessari en els nostres dies. + **Santi Fondevila (Ara)**

Trepidant, divertida, sorprenent, tensa, personal, transparent, enigmàtica, única... (...) Pol López és com el primer violí d'una simfonia perfecta, magistralment dirigida per Julio Manrique. + **Joan-Anton Benach (La Vanguardia)**

La posada en escena és trepidant; no deixa que el raonament obsessiu de Christopher (autista adolescent) encalli la trama i manté la tensió. + **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

Quantes hores abans d'estrenar va córrer la veu que s'estaven exhaurint les entrades per a totes les funcions. Això no és freqüent, i és un altre motiu d'alegria. *El curios incident del gos a mitjanit* és ja, des de la primera nit, tot un triomf. + **Marcos Ordóñez (El País)**

FRANK V (OPERETA D'UNA BANCA PRIVADA)

de **FRIEDRICH DÜRRENMATT** música original **PAUL BURKHARD**

versió **SERGI BELBEL** i **ARNAU TORDERA** direcció **JOSEP MARIA MESTRES**

Montjuïc / del 16 d'abril al 17 de maig / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure**

La funció és del tot actual, gran part del que es diu i es canta ho sabem i ho pensem. Josep Maria Mestres firma una posada en escena rodona pel que fa a la poderosa escenografia (Pep Duran), la cromàtica il·luminació (Raimon Rius), amb un joc de contrastos de gran impacte visual, el moviment (Montse Colomer) i la caracterització (Toni Santos), al servei d'una mirada que embolica el sarcasme de l'anècdota i la denúncia dels financers amb una gestualitat expressionista que beu del music-hall, i una funcional partitura de musical contemporani sense gaires melodies. Això i una brillant i cohesionada interpretació de tot el repartiment. Esplèndida Mònica López exercint de grotesca Lady Macbeth. Eduard Farelo, per moments, ens recorda el dolgut Hamlet. Esplèndides les escenes del consell d'administració i l'espantant mort del cap de recursos humans. Un musical punyent i entretingut. + **Santi Fondevila (Ara)**

Un dels espectacles que ofereixen un acabat d'artesania trenat amb fil d'or, des de la concepció, a l'ambientació musical, l'ambientació lumínica, l'ambientació escenogràfica i, per descomptat, la interpretació, una interpretació que posa tota la companyia davant el risc d'actuar, coreografiar i cantar a la vegada per sortir-se'n, com se'n surten, amb la nota més alta. + **Andreu Sotorra (Clip de teatre)**

Opereta de luxe. El director Josep Maria Mestres ha sabut fer-se acompanyar per la fortuna i el seu muntatge de *Frank V* de Dürrenmatt, brillant, entonat, equipat amb tota la munició original, quedarà, ben segur, entre els millors de la seva carrera. (...) Excel·lent direcció d'actors de Josep Maria Mestres. (...) Esplèndida l'escenografia de Pep Duran i la coreografia de Montse Colomé. En resum, un aplec de luxe per a un muntatge del tot recomanable. + **Joan-Anton Benach (La Vanguardia)**

Un muntatge àgil que desperta la rialla, però també la mala llet i estupefacció del públic perquè aquesta caricatura passada de voltes, ahora també ens convida a pensar. + **Teresa Ferré (Butxaca)**

"Un dels aspectes més brillants de l'espectacle és l'escenografia impressionant i de gran efectisme de Pep Duran, la coreografia de Montse Colomé i també la lluminositat brillant del vestuari de Nina Pawlowsky." **María José Ragué-Arias (El Mundo)**

UN ENEMIC DEL POBLE

de HENRIK IBSEN versió lliure JUAN MAYORGA i MIGUEL DEL ARCO
 direcció MIGUEL DEL ARCO

Montjuïc / del 28 de maig al 21 de juny / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure**

"Recolzant-se en la intensitat interpretativa del sempre gran Arquillué, Del Arco ofereix un espectacle e, caç i vistós."
Ramon Oliver (Què fem)

"Res no entela el vigor d'un muntatge amb un repartiment esplèndid. Arquillué, gran com sempre, és el seu líder però Casamajor, Pablo Derqui, Mònica López i Jordi Martínez, per exemple, el miren de front sense titubejos."
Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

Al simbolisme escenogràfic . amb una tendència monocromàtica que recorda alguns dissenys de Fernand Léger. s'hi afegeixen un parell o tres de cançons (...) per acabar de trencar qualsevol estètica massa academicista. Mayorga i Del Arco, atents a les interioritats de la política del país, arriben a la conclusió que cal potenciar al màxim la lliçó moral que conté *Un enemic del poble*. Encara que s'agui de desfigurar el clam per la veritat de Thomas Stockmann, un Pere Arquillué desbordat de passió; encara que la rivalitat amb el seu germà Peter, formidable Roger Casamajor, l'alcalde de la ciutat del balneari, arribi a la vora del fratricidi; tot i que Hovstad (Pablo Derqui), el director de *La Veu del Poble*, exhibeixi un cinisme fora mida; tot i que calgui inventar el personatge d'Aslak (Jordi Martínez) per arrodonir el complot sinistre contra el doctor que sap com neixen de contaminades les aigües del balneari... Tot sigui per il·luminar el grau màxim de corrupció que han assolit les forces vives del municipi i garantir la claredat i profunditat del discurs de Stockmann. (...) La direcció i adaptació van optar per un muntatge populista, que no defuig el polèmic *aristocratism* . aristocràcia del talent i de les qualitats morals. que proposà Ibsen, exposat aquí en una pueril assemblea entre els espectadors. Amb tot, un vibrant didacticisme, molt ben interpretat.+
Joan Anton Benach (La Vanguardia)

La versió de Juan Mayorga (compartida amb Del Arco) compleix amb el seu objectiu: ressituar en un context contemporani cadascun dels personatges escrits fa més d'un segle i comprovar que les seves motivacions generen conflictes recognoscibles per a qualsevol espectador. Les interpretacions són, amb alguna excepció, excel·lents. Interessant el matís que aporta Pere Arquillué al seu Stockmann: la fermesa en les pròpies conviccions també s'apren. Només un contundent atac provoca que els seus dubtes i les debilitats quedin superats."
Juan Carlos Olivares (Ara)

"Mayorga y del Arco actualitzen el lèxic ibsenià per al segle XXI i en mantenen incòlume el missatge: la veritat revolucionària contra la partitocràcia i la pornografia mediàtica. (...) Llocs de treball, inversions, infraestructures... El trampós vocabulari dels interessos creats burla l'al·legat ibsenià per al 2014. Enfrontat a tothom, el doctor Thomas Stockmann (Pere Arquillué, tràgic i memorable)."
Sergi Doria (ABC)

ELS DIES FELIÇOS

de **SAMUEL BECKETT** direcció **SERGI BELBEL**

Gràcia / del 3 al 21 de juny / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatre Lliure**

Èxit rotund. Teatre ple cada nit i ovacions per a Emma Vilarasau i Òscar Molina, i per a Sergi Belbel, que firma un dels seus millors treballs: precis, claríssim, sense concessions ni extravagàncies. (...) Emma Vilarasau fa una feina excepcional, amb tots els matisos imaginables. És una Winnie vital, apassionada, lluitadora, realista, lúcida, infantil, melancòlica, lírica, burlleta, pallassa, furiosa, aterrida, desesperada, invicta. +**Marcos Ordóñez (El País)**

"Si ara mateix em fessin triar la interpretació més colpidora, més impressionant enregistrada a Barcelona en l'exercici teatral 2013-2014 que aviat acabava, crec que no en trobaria cap altra que superés la que Emma Vilarasau acaba d'ofrir-nos al Lliure de Gràcia amb *Els dies feliços* de Samuel Beckett. El final de la representació, amb tot el públic pràcticament dempeus aplaudint l'actuació, sens dubte, excepcional de l'actriu, era la prova concloent d'un d'aquells fenòmens de seducció abassegadora que de tant en tant es produeixen entre l'escenari i el públic. (...) Pel que fa al llenguatge del rostre de Vilarasau, extraordinàriament explícit. L'actriu, realment immensa, sap ser melancòlica, trista, tràgica, còmica, grotesca, pallassa... È aquesta expressivitat és el cor mateix de l'espectacle. Ni Peter Brook, ni Sanchis Sinisterra amb l'estimada i esplèndida Rosa Novell, ni al seu dia Carme Sansa..., van fer res semblant." **Joan-Anton Benach (La Vanguardia)**

Sergi Belbel és un director que té molt en compte els espectadors i utilitza tots els elements d'una funció amb un propòsit clar i punyent: arribar a la platea. Així, l'espai escènic (Max Glaenzel) evoca una runa que podria ser la de Síria ara mateix. La il·luminació (Kiko Planas) juga amb la retina de l'espectador, amb els ulls fixats a la cara de l'actriu. I l'espai sonor (Jordi Bonet) és la remor de no sabem què, però omple l'atmosfera. *Els dies feliços* és un repte per a qualsevol actriu. Emma Vilarasau deixa que flueixi un personatge diríem que aliè a ella. Una mena de tendra pallassa que juga com un nen que no busca explicacions impossibles. Ara i aquí. I algun motiu perquè aquest sigui un dia feliç. Un somriure gelat. +**Santi Fondevila (Ara)**

Nit d'estrena exultant al Lliure de Gràcia. Emma Vilarasau, una gran solista, va rebre una gran ovació emocionada, abraçada al seu Willie (Òscar Molina), que (...) es va aixecar de terra per saludar després de reptar per les roques durant tota la funció. En sortir del teatre, alguns recordaven altres Winnies, la de Rosa Novell o la de Sílvia Sabaté, la de la dona de Peter Brook. Cadascú té la seva Winnie. Des d'avui en tenim una altra, ben memorable. +**Bernat Puigtobella (Núvol)**

CRECENUNSOLDÉU

de **STEFANO MASSINI** direcció **LLUÍS PASQUAL**

Gràcia / del 22 de setembre a l'11 d'octubre / Temporada 2015 - 2016

producció **Teatre Lliure**

La funció se'ns presenta com un monòleg estàtic en què Rosa Maria Sardà interpreta els tres personatges amb una alternança dinàmica. Sens dubte un tour de force impressionant per a l'actriu, que exhibeix contenció en els fragments més narratius i demostra la seva gran categoria en els .menys abundants. moments emotius.+ **Santi Fondevila (Ara)**

Grua lectura aparentment objectiva de tres víctimes del conflicte israelià. Sardà s'enfronta amb un faristol al públic a CrecEnUnSolDéu. L'actriu llegeix i modula la veu per a cada un dels tres personatges. De fet, deixa anar la seva sornegueria amb el discurs de l'americana; mentre que el to és molt més sentit quan dona veu a la veu de la israeliana i de la palestina. Si l'objectivitat fos possible, caldria dir el text amb la mínima expressió, que es transmetés a través de la mirada per arribar a commoure sense prendre-hi part. Però el faristol allunya l'actriu d'un públic que la venera i l'aplaudeix càlidament al final de la funció.+ **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

"La posada en escena, sòbria, austera, permet a Rosa Maria Sardà mostrar ofici amb un faristol per única escenografia. Amb un simple joc de llums, l'actriu es posa a la pell de fins a tres personatges que, com en un compte enrere, expliquen els preàmbuls de la barbàrie. Ni l'estudiant àrab que escoltem, ni la professora universitària, ni la soldat nord-americana, són monstres. Cada una sospavila com pot amb els seus prejudicis. Però la inèrcia de la violència, que es cola irremeiablement pels porus d'una societat massa ferida, obliga que els pitjors pronòstics es compleixin. És, doncs, una mort anunciada. Però les alertes serveixen a l'espectador per preguntar-se per aquests instants, fràgils, quan caiem en el relat heretat." **Albert Lladó (La Vanguardia)**

Veig la Sardà, dirigida un cop més per Pasqual, i veig la Rosa i la Maria; veig l'obra de *El balcó de Genet*, al Lliure de finals dels setanta, i també veig la Vivian Bearing de *Wit*, la Poncia de *La casa de Bernarda Alba*, la Fabia de *El caballero de Olmedo*. Veig tots aquests rostres i aquestes veus perquè *Crecenunsoldèu* (2011) té alguna cosa de suma, de classe magistral, de gran lectura dramàtica i de galeria de personatges. Dic gran lectura dramàtica i no n'estic segur, perquè a estones sembla après i treballat línia per línia. (...) El que més m'atrau és el relat de l'ensinistrament i la velocitat de l'últim terç del text, quan es lliga l'esdevenir de les tres dones a la terrassa d'un bar, en un muntatge altern cada cop més tens i picat, molt cinematogràfic: un final terrible, fill de l'atzar, de la confusió, de la por.+ **Marcos Ordóñez (El País)**

DONA NO REEDUCABLE

de STEFANO MASSINI direcció LLUÍS PASQUAL

Gràcia / del 23 de setembre al 3 d'octubre i del 15 al 22 de juny / Temporada 2015 - 2016

producció Teatre Lliure

Dona no reeducable és un text sagnant, colpidor, sobre les cròniques i entrevistes amb soldats, coronels i habitants txetxens d'Anna Politkóvskaia. (...) L'obra de Massini recorda un reportatge periodístic d'alt nivell literari amb acurades i terribles descripcions dels horrors que presència Politkóvskaia. Però el millor sens dubte és com transmet la passió de la periodista pel seu ofici, el compromís per revelar la veritat. Míriam Iscla fa un treball esplèndid, emocionant. L'actriu ha fet seu el caràcter de la periodista, ha entrat en el moll de l'os del que era la seva raó de viure i esdevé una sensacional mèdium que ens explica i viu els fets en primera persona del singular, mirant-nos als ulls. Una funció imprescindible, per més que en sortim horroritzats. + **Santi Fondevila (Ara)**

"El que fa Iscla en escena (saben quan un actor no interpreta sinó que es converteix en?) és majúscul, potser el millor paper que en recordem, d'una actriu que transpira veritat pertot." **Albert Lladó (La Vanguardia)**

"Míriam Iscla es transforma en la interpretació de *Dona no reeducable*. Encarna Anna Politkóvskaia i, estigui refugiada en la taula de treball o exposant diapositives que alerten de la precarietat del poble txetxè, va teixint les escenes com si fossin articles independents. Però sempre amb el mateix paisatge de fons: la impunitat i l'abús de poder del Kremlin i el silenci vergonyant de la comunitat internacional, que la convida a hotels amb aigua calenta per pronunciar conferències. Interpretat amb honestedat, cap quadre sona sobreactuat; tot és vida." **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

"Iscla construeix un personatge viu i apassionant, compromès amb el seu ofici, amb la necessitat de revelar la veritat que la durà a ser assassinada. Genial en el seu moviment, la veu, la força interpretativa, la capacitat per transmetre l'horror... Palestina, la franja de Gaza, intifades, Txetxènia... Lluís Pasqual, per inaugurar la temporada del Lliure, ens enfronta amb un nou autor, amb unes situacions contemporànies, amb dos textos *difícils* i apassionants que ens parlen de l'ara i aquí. Tot i la irregularitat de l'interès de les dues peces, només podem aplaudir-les. + **María José Ragué (El Mundo)**

EL REI LEAR

de WILLIAM SHAKESPEARE direcció LLUÍS PASQUAL

Montjuïc / del 17 de desembre al 31 de gener / Temporada 2015 - 2016

4 PREMIS BUTACA 2015

Muntatge teatral

Actriu teatral - NÚRIA ESPERT

Actor de repartiment - RAMON MADAULA

Caracterització - EVA FERNÁNDEZ

PREMI CERES 2015

Millor Espectacle

producció **Teatre Lliure**

Basqual ha fet una labor d'afebrieria molt fina en el text i les accions. (...) Molt poques vegades a la vida tenim l'ocasió d'un plaer teatral d'aquesta envergadura. +**María José Ragué-Arias (El Mundo)**

Basqual signa un dels seus millors muntatges i Espert es converteix en una reina antològica. Un imponent i del tot colpidor espectacle que cal situar des de ja entre els millors seus, que presenta un impressionant treball coral per part d'un repartiment en el qual cadascun dels talents implicats ens mostra el millor de si mateix, i que ens permet retre-li vassallatge incondicional a una reina Espert capaç de fer-nos sentir cadascuna de les complexes transicions del seu desbordant personatge. +**Ramon Oliver (recomana.cat)**

Ramon Madaula/comte de Kent, expressiva contenció que és perfeccionada marca de estil; Miriam Iscla, mirades de fel per a la filla de rei, Goneril; i, és evident, Espert, natura escènica que no només està a l'alçada en energia i matisos sinó que a més ens regala el motor que fa rodar aquest *Rei Lear*. +**Manuel Pérez (Retaule de meravelles)**

L'adaptació és perfecta: molt narrativa, sense deixar que el fil es perdi en cap moment. La posada en escena, sòbria. (...) Els 14 actors en escena, magníficament dirigits per Pasqual, converteixen la història en una obra coral en la qual cada personatge es justifica per si sol. +**Toni Polo (recomana.cat)**

Una proposta que, malgrat el seu intencionat minimalisme escènic, transmet a la perfecció la grandiositat de la tragèdia. Per aconseguir-ho, compta amb un repartiment de luxe amb 14 intèrprets i 10 figurants encapçalat per una sorprenentment energètica Núria Espert. +**César López Rosell (recomana.cat)**

Espectacle admirable, al servei dels actors i de la paraula, amb una simplicitat radical i una esponjosa dicció escènica. +**Francesc Massip**

Núria Espert parla amb tots els llenguatges, els verbals i els no verbals, amb el gest i amb la mirada, i que diu el text amb una profunditat corprendora. (...) La versió d'*El rei Lear* dirigida per Lluís Pasqual, em va deixar fascinat. +**Armand Puig i Tàrrach**

2.2 COPRODUCCIONS

PREMIS I CÀSTIGS

dramatúrgia i direcció **CIRO ZORZOLI** cia. **T DE TEATRE**

Montjuïc / del 30 de setembre al 25 d'octubre / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Teatre Lliure**, **T de teatre** i **Grec 2015 Festival de Barcelona** amb el suport de **IdCEC È Institut Català de les Empreses Culturals**

La obra és una aposta enjogassada i enginyosa de teatre en el teatre, de la qual es fa particip explícitament l'espectador. (...) Entre el joc escènic i aquesta complicitat es crea una atmosfera cada cop més festiva. La diversió dels espectadors es barreja amb la aparent excitació dels intèrprets i tot plegat s'instal·la en un crescendo que deriva cap a una farsa irrefrenable (...) i assoleix les cotes més altes d'hilaritat. Una esplèndida i intel·ligent diversió. +**Joan Anton Benach (La Vanguardia)**

"Premis i càstigs és una insòlita comèdia sobre l'essència del teatre. Sobèrbia direcció amb interpretacions de luxe. (...) L'espectacle és una filigrana d'interpretació i posada en escena, ple d'entrega, frescor i complexitat: aconseguen que sembli molt senzill el que és molt, molt difícil d'aixecar." **Marcos Ordóñez (El País)**

Les accions arrenquen riures del públic i fan recordar aquell teatre gestual de Vol Ras i El Tricicle... La competència dramàtica i humorística de la companyia queda fora de dubte: Àgata Roca protagonitza moments afortunats . aquella desgana expressiva tan difícil d'encarnar amb solvència; els dos Marcs . Ribalta i Rodríguez . provoquen hilaritat; Ivan Benet demostra perquè va triomfar la temporada passada amb el seu kafià Informe per a una acadèmia. +**Sergi Doria (ABC)**

Premis i càstigs és un espectacle d'interpretació. I en aquest sentit tots i cadascun dels actors i les actrius hi posen el millor del seu savoir faire. (...) Hi ha humor del teatre dins el teatre. (...) Les titulars de T de Teatre s'apliquen cadascuna d'elles en els seus diversos personatges (o). Els convidats masculins a la companyia reforcen la proposta amb escenes de gran força: Ivan Benet, Albert Ribalta, Jordi Rico i Marc Rodríguez entren i surten dels seus rols habituals, entre dramàtics, violents, clowns o obsessionats en allò que ells mateixos creuen que poden fer millor. En conjunt, un divertimento que va pujant de to. +**Andreu Sotorra (Núvol)**

SER-HO O NO

PER ACABAR AMB LA QÜESTIÓ JUEVA

de **JEAN-CLAUDE GRUMBERG** dramaturgia i direcció **JOSEP MARIA FLOTATS**

Gràcia / del 28 d'octubre al 6 de desembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Teatre Lliure i Taller 75**

El text de Grumberg és intel·ligent i irònic, més didàctic que dramàtic, a estones el judaisme explicat als nens, alternant santes veritats i esquivant bonys, com la renúncia a entrar a l'espionós drap d'assentament de Gaza. No em va apassionar, però no vaig poder treure els ulls de Flotats. Em van atrapar la subtila, l'elegància, la modulació dels arguments, la forma de deixar caure les rèpliques com si les empenyés lleugerament amb el dit. Anoto: han desaparegut els ritmes de prosòdia francesa, que en ocasions arribaven a fer-se fatigosos. (...) En el terç final de l'obra de Grumberg brota alguna cosa que feia temps trobava a faltar en la seva feina: la emoció neta, sense subratllats, quan el text esbiaixa les lliçons i decideix narrar amb el cor a la mà. En el Lliure molta semblat veure a un Flotats serè, alliberat per fi del desig d'imposar la seva seducció i donar el do de pit. +**Marcos Ordóñez (El Mundo)**

El text de Jean-Claude Grumberg (autor reconegut a França però ignorat a Catalunya fins a aquest seu debut) serveix a meravella per a l'lluïment del primer actor. El jove Arnau Puig, (...) sap que el seu paper és servir bé la rèplica, escoltar el mestre i, en aquest cas, posar-hi una cara de badoc bon jan, que es deixa governar, pel veí de dalt, per la seva dona i pel diví Internet. (...) L'autor (...) domina sàviament la paraula. I li agrada entretenir-se a rivetejar al màxim el matís. Flotats sap donar-li el cos i, com si fos una comèdia lleugera, va introduint coneixement, punts de vista per al debat, pronunciaments personals... Un plantejament, ben teatral, que permet jugar amb les emocions de l'espectador, des d'un amable somriure fins a un clam de valentia. +**Jordi Bordes (El Punt Avui)**

Ser-ho o no és una comèdia del francès Jean-Claude Grumberg que reivindica la identitat jueva al mateix temps que vol desmuntar alguns dels tòpics sobre el poble escollit (...) Una obra d'eficiència, farcida d'eficàcia humor, molt ben dirigida per Josep Maria Flotats i que ofereix un deliciós joc entre la saviesa del savi jueu ateu d'aquest i la terrible ignorància del metafòric veí d'Arnau Puig. +**Santi Fondevila (TimeOut)**

CONILLET

a partir d'*El conejito del tambor de Duracell* de MARTA GALÁN SALA
adaptació i direcció **MARC MARTÍNEZ**

Montjuïc / Espai Lliure - de l'11 de novembre al 13 de desembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Teatre Lliure** i **Bitò Produccions** amb la col·laboració de **IdCEC de la Generalitat de Catalunya**

Jo no sé com s'ha d'organitzar això, però els moviments feministes de Catalunya, d'Espanya i del món, s'haurien de posar d'acord per contribuir a fer de Clara Segura l'ambaixadora extraordinària de les seves causes, amb l'obligació de visitar prioritàriament aquells indrets que diuen que honoren la dona, esposa i mare de família, com la Reina de la Llar. Armada amb el Conillet que ha escrit Marta Galán i que ha adaptat i dirigit Marc Martínez, l'actriu podria estovar de valent els nombrosos col·lectius que es diuen partidaris de l'alliberament de la dona, no s'adonen de com després de passar-se 17 hores cada dia amb les obligacions domèstiques i maternals, a aquesta dona alliberada li queden 14 minuts d'oci per gaudir de la vida. (...) Cal subratllar, però, que Conillet és molt més que això. Conillet és una protesta, un clam, un esgarip violent, carregat amb el que fa més mal als pusil·lanimes i als reaccionaris: la alegria de viure, la plena satisfacció dels plaers. del sexual per sobre de tot., el goig de parir, la felicitat assolida quan alimentes la teva criatura, com una ofrena+, diu el personatge, com un donar-se una mateixa, feliç... A Conillet no hi ha la veu d'una ploràmica, sinó la d'una revoltada que clama per capgirar molts hàbits abans de retrobar una realitat que s'assembla una mica a la tranquil·la complaença amb les coses bones del món. (...) L'actriu, voluptuosament enèrgica, no fa cas de les contradiccions possibles del seu personatge. A Clara Segura se li enganxa un registre entre còmic i sarcàstic. M'ha semblat que hi havia un riure rabiüt al final de moltes frases. El senyal d'una alegria desconcertant, provocadora. És el to que han convingut ella i Marc Martínez, que l'ha dirigida amb un encert que només pot ser fruit d'una complicitat absoluta. (...) Clara Segura hauria fet el mateix monòleg en clau de comèdia, de drama, potser de tragèdia, i com ja sabem, sempre li hauria sortit bé. Avui Conillet és una mica de tot i, simplement, el testimoni d'una impressionant, meravellosa voracitat vital. No us el perdeu!
Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

Clara Segura debuta amb èxit, amb un monòleg no gens fàcil. Marta Galán refugia la dona lluitadora, i amb uns principis més aviat antisocials, en un cau, en una conillera. L'obra és divertida i ambiciosa. Còmica quan desplega les mil i una accions d'una dona soferta que concilia la vida laboral amb la familiar. Compromesa quan reflexiona sobre la dinàmica de la societat. (...) Amb un discurs aparentment quotidià, Galán s'atreveix a fer grans plantejaments de la vida. Arracona l'opinió de l'espectador i cola una mirada amb polsim de veritat i quilos de maquinació. Però ho fa, i aquest és l'encert, per revelar que aquesta és la manera d'actuar de la societat, dels convencionalismes i els codis que no s'aturen a relativitzar. (...) Ningú voldria tenir de mare aquesta conilla; ni de pare aquest forat inquiet i buit, que amb prou feines és refugi. Ara, tothom combrega amb les lleties i amb la sensació que la vida s'escola per les clavegueres. Segura interpreta un rot sonor, divertit i provocador que l'audiència aplaudeix. Excel·lent.
Jordi Bordes (El Punt Avui)

2.3 COMPANYIES INVITADES

RHUM

de **JOAN MONTANYÈS 'MONTI', MARTÍ TORRAS MAYNERIS i JORDI MARTÍNEZ**
 direcció **MARTÍ TORRAS MAYNERIS**

Gràcia / del 17 de desembre al 10 de gener / Temporada 2014 - 2015

coproducció **Velvet Events i Grec 2014 Festival de Barcelona**

Premi Zirkòlika 2014 al Millor Espectacle de Pallassos.

Ballasso i mort, la gran carablanca, fan una estranya i torbadora parella. Un binomi que ens commou fins als ossos. Crear un espectacle de pallassos sobre un mort és un veritable repte. Sobre dos, ja resulta una noblíssima pallassada. (...) Això és el que és, en l'accepció més bonica i generosa, *Rhum*, el gran, emotiu i divertidíssim homenatge al Monti que han orquestrat un grup de col·legues. El muntatge (que dimarts passat va guanyar el Premi Zirkòlika al millor espectacle de clowns) fa temporada aquest Nadal en un lloc tan procliu a les meravelles (alguna tifeta, fan broma en escena els pallassos) com el Teatre Lliure de Gràcia. (...) Quan el Monti es va posar malalt tenia el projecte d'un espectacle sobre Enrico Jacinto Sprocani (1904-1953), a la pista Rhum, un magnífic august que va fer parella amb Pipo i que era amic ni més ni menys que de Jacques Tati. (...) L'espectacle, per a tots els públics, per descomptat, està ple de gamberrades, bufetades, bromes, repeticions, jocs de paraules (una víctima propiciatòria, la cançó de Let it be mentre cuinen), entrades clàssiques, moments fellinians (la desfilada amb bombo, acordió i saxo - Peppinu, saxo, saxo dur!), música en directe i fins i tot una boníssima imitació de l'alcalde Xavier Trias a compte de la normativa de lais d'animals al circ. (...) Riures, riures. Amb el nas vermell posat. Així viuen i moren els pallassos. **Jacinto Anton (El País)**

Un petit privilegi que promet llarga gira per Catalunya. Cal estar desperts i no obviar-lo. (...) El millor record per a Monti i tots els que falten és seguir vius per ells, amb ells, fent reviure el seu barret, les seves sabates i ensenyant el teló amagat. **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

l'espectacle desprèn *joie de vivre*, il·lusió, i mostra que el pallasso és un personatge imprescindible a la nostra societat." **Santi Fontdevila (Ara)**

PULMONS

de **DUNCAN MACMILLAN** direcció **MARILIA SAMPER**

Montjuïc / Espai Lliure - del 7 al 18 de gener / Temporada 2014 - 2015

producció **Sixto Paz Produccions** amb la col·laboració de la **Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia**

Pau Roca és ell i Carlota Olcina és ella. Són una genial parella d'actors que saben passar-se la rèplica amb eficiència i ritme. *Pulmons* fa referència a l'angoixa que, viscuda en comèdia, és infal·libre. (...) La voluntat de ser sostenible, de plantar els boscos que faci falta per compensar l'excés de CO2 que generarà tal hipotètic naixement, troba un paral·lelisme en l'idealisme del doctor Àstrov de *L'opicle Vània* o, en certa manera, de Stockmann d'*Un enemic del poble*.+**Jordi Bordes (El Punt Avui)**

La direcció de Marilia Samper és neta, atenta al detall, als petits gestos que creen una autèntica intimitat entre Carlota Olcina i Pau Roca. Aconsegueix crear un vincle de sinceritat que transmet al públic en la distància curta. Un treball sustentat només en un alt nivell de complicitat dels intèrprets. No hi ha res més. Un llit és l'únic decorat. D'algun manera, l'equip local (directora, coreògrafa, actor i actriu) és el gran actiu d'aquest muntatge.+**Juan Carlos Olivares (Ara)**

L'estructura formal del text és on rau l'originalitat de l'obra. Una virtut que la directora Marilia Samper ha defensat amb encert absolut i així ha aconseguit dels dos intèrprets una feina formidable, excepcional. Sobretot Carlota Olcina . amb la intensa experiència dels seus gloriosos 30 anys i una saviesa de 50. ofereix una interpretació perfecta, convincent, amb una gamma de matisos exuberant. Exquisida. l'acompanya molt bé, amb eficàcia i sobrietat, Pau Roca. (...) A *Pulmons* els dubtes i les angoixes davant aquesta perspectiva s'obren a una problemàtica universal i inquietant que fins ara només es va agreujant. I així, al llarg del diàleg, circulen les pors del mil·lenni que assetgen tothom.+**Joan Anton Benach (La Vanguardia)**

El muntatge de Marilia Samper, que està arrasant a la Beckett, compta amb l'excel·lent actuació de Pau Roca i, sobretot, d'una Carlota Olcina extraordinària. La d'ella és una interpretació sòbria i continguda, però sempre en el punt just del seu rol del tipus que compleix amb els seus compromisos. La d'ella, encarnant una noia accelerada i canviant, traspua sensibilitat, entrega i vehemència (...) Roca i Olcina, magistral en la recreació de les seves contradiccions, es mouen a gust i es guanyen un públic còmplice que cada nit els aclama merescudament.+**César López Rosell (El Periódico)**

MI GRAN OBRA (UN PROYECTO AMBICIOSO)

creació i direcció **DAVID ESPINOSA**

Montjuïc / Sala de lectura / del 20 al 25 de gener / Temporada 2014 - 2015

coproducció **El Local Espacio de Creación** i el **Centre d'Arts Escèniques de Terrassa** amb la col·laboració del **Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya** i **IdNAEM** i **Ministerio de Catalunya**

Des de l'omnipotència de la desmesura, Espinosa es converteix en una mena d'autor que fa i desfà la voluntat dels seus actors. Mostra l'inexorable pas del temps, la fatalitat de les vides, que sempre acaben en mort. Però ho fa amb un entranyable joc poètic que, binocles a la mà, els espectadors agraeixen amb un somriure entre cínic i ingenu. (...) De l'experiment, que ha estat de visita al Lliure, ja n'ha fet més de cent funcions arreu del món. És una experiència única de viure un xou un punt naïf. Són els ulls amb què es miren (amb o sense binocles) el que fa evident el gran teatre del món, que ja advertia tot un Calderón de la Barca! Senzillament, genial. + **Jordi Bordes (El Punt Avui)**

El Teatre Lliure, un dels temples del teatre del país, ha acollit un muntatge metateatral que qüestiona ell mateix el concepte d'espectacularitat. David Espinosa ha tantejat el llenguatge de la dansa i el de la interpretació, però finalment s'ha decantat cap a l'univers més experimental de la performance. El que ens proposa és entrar en una minúscula sala per a 22 espectadors on ens explica diverses historietes a partir, exclusivament, de la manipulació d'un exèrcit de petites figures de maquetes de trens. La manipulació no s'ha d'entendre aquí com cap extensió de la tècnica de les titelles, perquè és forçosament mínima, només amanida amb algun efecte musical i de llums. La intenció d'Espinosa es atrapar-nos amb el mínim per tal que ens preguntem fins a quin punt són o no prescindibles les grans produccions. I per fer-ho ens fa entrar a l'escala HO (en la qual 1 cm. d'objecte, equival, més o menys, a 80 cm. de realitat representada) i ens munta diverses maquetes que actuen com a metàfores de temes recurrentment humans o de l'actualitat que ens envolta. (...) Una petita gran obra, diferent, inspiradora. **Víctor Giralt (recomana.cat)**

EL LLIURE DELS NENS

BIBLIOTECA DE CUERDAS Y NUDOS

creació i direcció **JOSÉ ANTONIO PORTILLO**

Montjuïc / Vestíbul - del 3 al 15 de febrer / Temporada 2014 - 2015

La *Biblioteca de cuerdas y nudos*, Portillo ens regala amb un mètode rigorós per llegar el temps viscut de cada un de nosaltres en alguns dels objectes, de les frases o dels nusos, agradables o desagradables, que la vida ens regala. Una visita, la de la seva Biblioteca, d'ordre pràctic, poètic i filosòfic que constitueix una pausa, un silenci i un veritable luxe en els nostres temps veloços i arrasadors. Tant de bo que torni a recalar a Barcelona!+ **Toni Rumbau (titeresante.com)**

És un espectacle de molt petit format, que captivarà tothom (...). Portillo sap extreure complicitat i construir un espai de confiança. Amb els grans i els petits. De gran sensibilitat, capta emocions on la vida quotidiana no percep res. El seu mèrit és que, a més, sap transmetre-ho. Es basa en material cedit i fet per nens i nenes, tendre. L'encantador de serps és ell. És d'aquells exercicis de xiuxieig, similar al de "La máquina de la soledad" dels germans Oligor. Que seria preciós creure que pogués ser veritat però que acaba sent igual si, realment, tots el material és verídic.+ **Jordi Bordes (recomana.cat)**

TRAU

idea i direcció **GUILLEM ALBÀ**

Gràcia / 3, 10, 17 i 24 de febrer / Temporada 2014 - 2015

coproducció **Companyia Guillem Albà** i **SAT! Sant Andreu Teatre** amb la col·laboració del **Teatre de l'Aurora d'Ògualada** amb el suport de **l'ICEC È Generalitat de Catalunya**

%teatre d'ombres, d'objectes, de titelles, de clown, també, per traslladar l'espectador a aquest món tan particular. Una feïnada en la que la música (Anna Roig) i les llums (Ignasi Soler i Oriol Ibàñez) són fonamentals i funcionen molt bé. Guillem Albà cerca una poètica pròpia creant imatges suggeridores. A estones ho aconsegueix, sobretot a la part final, en una escena que recorda els espectacles de Philippe Genty de fa vint anys. + **Santi Fondevila (Time Out)**

%Trau és una proposta per a gurmets teatrals de diferents tendències i amb la possibilitat d'expressar-ne múltiples disciplines: la música, els titelles, l'humor, el teatre d'objectes, el teatre visual, la poesia i la pessigada emocional. Espectacle per a tots els públics, sense fronteres d'edat, que sedueix des del primer instant. + **Andreu Sotorra (Clip de Teatre È Ràdio Estel)**

%Trau és una veritable peça d'artesania teatral. La interpretació de Guillem Albà és majestuosa, magistral, emocionant i commovedora. No pots deixar de parar atenció als seus moviments, els gestos, la cara, els silencis, els sorolls: l'atenció passa per ell. Compta amb una escenografia preciosa, que condensa tota la màgia. Una autèntica meravella d'espectacle. + **Elisa Díez (Butaques i somnis)**

EL TESTAMENTO DE MARÍA

a partir de la novel·la homònima de COLM TÓIBÍN direcció AGUSTÍ VILLARONGA

Montjuïc / del 5 al 22 de març / Temporada 2014 - 2015

coproducció **Testamento, Grec 2014 Festival de Barcelona, Centro Dramático Nacional i Avance É Producciones Teatrales** amb la col·laboració de la **Generalitat de Catalunya** i el **MACBA**

En aquest monòleg de setanta minuts forrellat de claus, sang i llàgrimes, la Portillo . em permetin el «la» admiratiu. fa un pas més en una carrera plena d'èxits. Amb *La vida es sueño* va rebre tota mena d'elogis. A *El testamento de María* està millor, més humana i commovedora, potser perquè al Segismundo, que aconseguia fer gran, li faltava el dolor que sí que té la mare de Natzaret. Portillo esquivava el perill de tots els grans intèrprets, convertir-se en còpies, de vegades caricatures d'ells mateixos, i no es descuida de compondre , d'insuflar el seu alè propi a la seva criatura.(...) Tot troba un bonic vehicle en aquest muntatge gens petit amb què el cineasta Agustí Villaronga debuta com a director teatral. Deixant de banda una entesa perfecta amb Portillo, destaquem la bellesa de la seva posada en escena, una mena d'armari del rebost antic , rmat per Frederic Amat i format per prestatges de fusta i trampes secretes. Una part és delectació visual pura . per què no? L'espai buit dut a les últimes conseqüències pot acabar amb la bellesa de l'escena, però en part serveix per al joc i la narració: Portillo/Maria es renta en pous que apareixen a terra, prepara plats en taules que sorgeixen d'entremig del fenc, canvia d'hàbit i de vel emparada en els racons d'aquesta casa del seu exili grec...Tot afavoreix que hi hagi teatre més enllà del text, que un monòleg es converteixi, recolzat en una actriu, en un diàleg amb l'escena.+**Miguel Ayanz (La Razón)**

Brutal interpretació de Blanca Portillo de *El testamento de María* en el Teatre Lliure (encara en escena, fins al 22 de març), a partir d'un llibre impressionant i revelador del gran Colm Tóibín que està traduït al castellà per Enrique Juncosa (Lumen) i al català per Maria Rosich (Amsterdam). Una mirada insòlita al dolor d'una mare davant del sofriment del seu fill, des de la incomprensió pels deliris que transformen els fets històrics en aquesta religió redemptora que després coneixerem com a 'cristianisme'. No cal que us ho digui: els talibans locals l'han qualificada de 'blasfema'. Una lliçó de teatre." **Xavier Antich (La Vanguardia)**

Una gran actriu, enorme actriu, immensa Blanca Portillo, ens regala al Teatre Lliure una importantíssima creació: *El testamento de María*, de l'autor irlandès Colm Tóibín (1955). (...) Portillo interpreta el seu paper amb un allau de moviments escènics, amb una energia i un vigor que sorprenen i corprenen, que esgoten l'admiració. Possiblement no caldria ni tan sols ornar voluptuosament l'espai que es converteix en un adequadíssim quadre-paret de Frederic Amat (...) Però allò que compta, allò que s'imposa, allò que fa innecessari qualsevol ornament és la força de la Portillo, una força abassegadora que a més es modul·la i es fa música brutal de la desesperació o so suau de la dolcesa... de la Portillo. Un gran text, una gran actriu. Què més es pot demanar? **María José Ragué (El Mundo)**

DOLORE SOTTO CHIAVE

d'EDUARDO DE FILIPPO direcció FRANCESCO SAPONARO

Gràcia / del 6 al 8 de març / Temporada 2014 - 2015

coproducció **Teatre Uniti, Napoli Teatro Festival Italia** en col·laboració amb la **Universit  della Calabria**

Genial Giampiero Schiano, com Michele, l'amic terroritzat pels projectils que xiulen per la casa. Perfecte Tony Laudadio com a Rocco i Arturo. Saltarelli és una Lucia naturalista impressionant i una Dorotea que deixa veure l'actor per sota la disfressa transvestista. Més bon humor a la italiana, impossible.+ **Joan-Anton Benach (La Vanguardia)**

La companyia napolitana Teatri Uniti al Lliure es mereix continuar comptant amb el favor del públic. Aquesta  s una producció senzilla que convida a gaudir del joc teatral d'uns intèrprets que porten a la sang l'herència del teatre popular napolità.+ **Santi Fondevila (Ara)**

MANCA SOLO LA DOMENICA

a partir de la novel·la *Pazza è la luna* de **SILVANA GRASSO**
adaptació i direcció **LICIA MAGLIETTA**

Gràcia / de l'11 al 15 de març / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatri Uniti**

Més que amb el sicilià Pirandello, Maglietta agermana l'obra de Grasso amb les històries d'italo Calvino, sobretot davant el seu esperit visionari i de fer colar per real fragments hilarants. +**Andreu Gomila (Time Out)**

No passen els anys, ni per a Licia Maglietta (Nàpols, 1954) ni per a la seva Borina Serrafalco, la protagonista de Manca solo la domenica, un espectacle que va estrenar el 2009 i que ha interpretat per mig món. El 2010 la va portar al festival Temporada Alta i ara que torna cinc dies al Teatre Lliure de Gràcia, des d'avui fins diumenge, sembla realment insensible als estralls del temps. +**Laura Serra (Ara)**

EL REPORTAJE

de **SANTIAGO VARELA** direcció **HUGO URQUIJO**

Gràcia / del 16 al 18 de març / Temporada 2014 - 2015

producció **Teatro Picadero de Buenos Aires** (cicle **Nuestro Teatro**)

Federico Luppi, quin monstre! Que el silenci sigui gairebé total en un teatre i tot just se senti alguna tos suposa una prova inequívoca que a l'escenari passa una cosa molt gran. Així va passar dilluns durant l'estrena al Lliure de Gràcia de *El reportaje*, un monòleg de Federico Luppi. El veterà actor argentí dicta una lliçó de l'art interpretatiu que, una llàstima, s'acomia avui de Barcelona després de tres úniques funcions. +**Jose Carlos Sorribes (El Periódico)**

Luppi és un monstre de la gran pantalla. Per això, tothom va poder sentir el privilegi de veure'l actuar en directe. Avui, com el general, és un actor veterà, que llueix dalt de les fustes, tot i que físicament se'l vegi dèbil. Aquesta fragilitat va molt bé a un personatge (aquest defensa que el teatre és petit, però no per això deixa de ser perillosa: és l'ou de la serp) que ara comprova com només interessa a una periodista militant d'esquerra de l'altra banda de l'Atlàntic. Vol ser digne i ferotge però es reconeix vençut. L'ou de la serp és el poder, sembla concloure aquest muntatge. +**Jordi Bordes (El Punt Avui)**

EL LLIURE DELS NENS

CONCERTS PER A NADONS. SUITE NÚM. 1 EL BATEC DEL CARGOL

consultor artístic PAULO LAMEIRO direcció CARLES PEDRAGOSA

Montjuïc / Espai Lliure - del 24 al 29 de març / Temporada 2014 - 2015

producció **Temporada Alta 2014**

No és teatre musical, ni és una història o un conte que es va narrant. En aquest espectacle es busca que els nadons i els intèrprets gaudeixin de la música compartida amb la seva família i els seus amics.+ **(Sapos y princesas)**

EL LLIURE DELS NENS

EL BARÓ DELS ARBRES

a partir d'*Il barone rampante* d'ITALO CALVINO

dramatúrgia NÚRIA VIZCARRO BOIX direcció JOAN ARQUÉ

cies. BUFA&SONS i TAAROA TEATRE

Montjuïc / Espai Lliure - del 27 d'octubre a l'1 de novembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció Taaroa Teatre i Teatre de l'Aurora amb el suport de l'ICEC È Institut Català de les Empreses Culturals amb la col·laboració de l'Ajuntament de Tiana

Un magnífic espectacle familiar, carregat de valuosos missatges i deliciosament dut a escena. Taaroa Teatre i Bufa&Sons ha sabut unir talents construint un conte musicoteatralitzat que canta la llibertat. + **Núria Canamares (recomana.cat)**

Si la història destaca en aquest espectacle, (...) no és menys important la qualitat sorprenent dels seus intèrprets, tots ells actuant (...) tan bé com tocant impecablement un o diversos instruments, en una barreja de música, narració, titelles, acrobàcies i teatre físic (...) que no és teatre musical, ja que gairebé no s'hi canta, i que recorda més un grup de joglars explicant una llarga faula amb tots els recursos de l'ofici. + **Josep Maria Viaplana (recomana.cat)**

El teatre i la música interpretada en directe es donen la mà en aquest espectacle basat en 'El baró rampant', d'Italo Calvino, una petita i bella història sobre la grandesa de lluitar per uns ideals, sobre la llibertat i el respecte per tot allò que ens envolta. + **(Anoia Diari)**

887

autoria, disseny i direcció **ROBERT LEPAGE** cia. **EX MACHINA**

Montjuïc / 29 i 30 d'octubre / Temporada 2015 - 2016

producció **Ex Machina**

Robert Lepage ha tornat a Barcelona per oferir amb la seva presència i en primera persona *887*, un relat autobiogràfic molt ben il·lustrat per aquest artista inclassificable, gran poeta de les imatges. Per primera vegada, Lepage s'endinsa en els camins de la memòria per explicar-se i explicar-nos la vida personal i col·lectiva del seu Quebec natal, amb les reivindicacions culturals, lingüístiques i polítiques que l'han acompanyat. (...) Lepage, sense moure's d'un univers personal, no ha volgut prohibir el vol a la seva imaginació indeturable i, amb intermitències i una prudent administració de recursos, ell i la seva companyia Ex Machina han omplert *887* d'unes quantes petites meravelles escenogràfiques. +**Joan Anton Benach (La Vanguardia)**

Torna el mag Lepage al cim dels seus poders, de nou tripartit: el gran narrador, el creador de móns, l'interpret. (...) *887* és un monòleg autobiogràfic (...) amb el seu habitual virtuosisme escènic, però més complex, emotiu i depurat que mai. (...) El més suggestiu del relat és la seva alegre i atrevida barreja de formes. Les evocacions alternen la prosa, propera a John Cheever, amb llargs i sumptuosos paisatges en vers alexandrí, com en una cançó de Brassens. (...) Predominen les escenes, marca de la casa, amb una poesia subtil i continguda, gairebé sense paraules. (...) L'espectacle dura una mica més de dues hores. Potser es fa una mica llarg, però no m'atreviria a assenyalar els possibles retalls: estava massa embegut seguint-lo. Si *887* no és una obra mestra, sí que assembla molt. +**Marcos Ordoñez (El País)**

Robert Lepage és un artista singular que té, entre les seves creacions, els anomenats monòlegs multidisciplinaris (...) *887* pertany a aquesta línia de spectacles paradoxals per a un sol intèrpret en els quals Lepage barreja amb gran precisió una dramaturgia ben cosida, l'alta tecnologia i les eines del teatre més atàvic com les obres i els titelles. (...) *887* és també la història del fill d'un taxista que vivia en aquest número de l'avinguda Murray del Quebec. (...) Un noi que va viure la repressió contra l'independentisme i que, amb el pas del temps, s'ha convertit en un director de prestigi internacional. *887* és un espectacle captivador amb una maquinària teatral espectacular i visualment impactant. +**Santi Fondevila (Ara)**

VILAFRANCA

UN DINAR DE FESTA MAJOR

autoria i direcció **JORDI CASANOVAS**

Montjuïc / del 5 al 29 de novembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Els Teatre Amics: Atrium de Viladecans, Kursaal de Manresa, L'Atlàntida de Vic, Teatre Auditori de Granollers i Teatre-Auditori Sant Cugat** amb el suport de l'**Ajuntament de Vilafranca del Penedès i 2015 Vilafranca Capital Cultural Catalana** amb la col·laboració de la **Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona**

Una obra rodona, barreja d'humor i drama en família (...) una maniobra que converteix el dinar familiar de la festa major en una batalla campal en què de vegades els decibels poden ser perillosos per a la salut, però que, sense dubte, ressonarà amb enorme força en tots els que la vagin a veure. **+Justo Barranco (La Vanguardia)**

Els trets identitaris són íntegrament comú de la trilogia de Jordi Casanovas sobre Catalunya que culmina amb l'esplèndida Vilafranca. (...) despulla les misèries d'una família de la burgesia rural conservant l'oposició entre tradició i novetat però escodrintant en l'interior d'uns personatges tan ben retratats com propers. (...) Ofereix uns perfils molt ben dibuixats i una dolorosa radiografia dels sentiments. I ho fa amb astúcia per conduir el drama dins els límits del seny sense cap benevolència. (...) La funció mostra unes magnífiques interpretacions en general i sensacional en el cas de Manel Barceló. Ell és el pare malalt d'Alzheimer. Carai com manté el paper durant tota la funció tot i no parlar gaire. Bravo també per Lluïsa Castells i Marta Angelat. I preciosa la cançó d'Anna Roig. Es mereix un gran èxit de públic. **+Santi Fondevila (Time Out)**

La proposta de Jordi Casanovas per tancar la seva trilogia de la identitat (catalana) és de 3 de 9 amb folre i manilles. Vilafranca aconsegueix superar les expectatives. És un treball coral, amb un repartiment d'actors que estan molt ben afinats en els seus papers que mostren una pàtina immensa de colors de la família. (...) Magnífica Ycobalzeta, (...) Marta Angelat fa un paper de la mare que commou per la seva fredor, i Manuel Barceló és un tendre pare, cordial i que només li surt una mena d'autoritarisme si parla en castellà (reminiscències de la seva època franquista). L'espai escènic és senzill fins que, a la mitja part, esclata una sorpresa, que el fa preciós, tot i mantenint la buidor. (...) Casanovas i els de la seva generació (se'ls va dir Facebook, twitter però potser convindria situar-los en els fulls d'àlbum autoadhesiu perquè la majoria furguen en la seva infància per construir els seus muntatges) no busquen experiments científics, si no projectar vida com més senzill i desinhibida possible. Sense filtres. Llarga vida a "Vilafranca", tots en som una mica. **+Jordi Bordes (El Punt Avui)**

EDIPO REY

de SÒFOCLES versió i direcció **ALFREDO SANZOL** cia. **TEATRO DE LA CIUDAD**

Montjuïc / 3, 5 i 6 de desembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Teatro de la Ciudad** i **Teatro de La Abadía**

Les actrius de la funció estan curiosa (i feliçment) pluriempleades. Comencem pel cor, a càrrec de Natalia Hernández i Eva Trancón. Llancen el text a l'únison i amb una claredat encomiable. Sentint les primeres frases vaig pensar per un instant en els esquirolets de Disney, però de seguida em van atrapar en el seu conjur com les bruixes domèstiques de *L'aventura* de Chabrol: una referència llunyana, però així és la memòria. I després claven un sentiment difícil d'expressar a dúo: el seu autèntic patiment pel *marronazo* que s'ampassarà Èdip. Natalia Hernández no és només coreuta sinó també corifeu, que té més fonament. I sacerdot, que no cal dir-ho. I servent, on brilla especialment: torna ara, als peus d'Èdip, com un animaló tremolenc per l'ambollic que ha fet. Com es passa de coreuta a servent, per cert? Solucions Sanzol: per sota la taula i *alehop*, amb el perfum de *La calma mágica*. I al final és Ismena però muda, com la seva germana Antígona. Eva Trancón dobla com a coreuta i locasta. La reina mare (mai més ben dit) té poc paper però molta tensió: l'actriu ha d'expressar, en poc temps, el que queda entre això no serà resquí el deixa-ho córrer, Èdip (...) He deixat per al final Elena González perquè és qui em va arribar més a l'ànima. Quin dolor en el seu Tirèsies, carregada amb el pes d'aquests destins irremeiables, amb l'aire d'una endevina de poble (te la imagines bruixa i saurina i llevadora, com un personatge de Gutiérrez Aragón), i quina puresa narrativa en el rol del missatger que relata el catàrtic tancament, sense cap gest de més, amb una veu fonda, immemorial. +**Marcos Ordóñez (El País)**

En una posada en escena ascètica i eficaç, amb diàlegs molt ràpids, el director resumeix la peripècia d'Èdip en busca d'una veritat que no vol veure i que l'aniquil·larà. Juan Antonio Lumbreras encarna un Èdip de vegades insegur, Paco Déniz és un Creont ple de raons i de convicció, i Natalia Hernández, Eva Trancón i Elena González es desdoblen amb solvència en diverses comeses. +**Juan Ignacio García Garzón (ABC)**

La versió dirigida per Alfredo Sanzol és sintètica, clara i exempta de retòrica. Molt entenedora i posant l'accent en la indagació, la investigació, per resoldre la pregunta sobre qui és l'assassí. En aquest cas, Juan Antonio Lumbreras exhibeix la sinceritat del qui busca la veritat malgrat tot. Molt convincent locasta (Eva Trancón) i Creont (Paco Déniz). Qui la clava és Elena González amb un Tirèsies sòlid a qui ni un rei pot fer sortir de polleguera. +**Santi Fondevila (Ara)**

MEDEA

de SÈNECA, EURÍPIDES i altres, versió i direcció ANDRÉS LIMA
 cia. TEATRO DE LA CIUDAD

Montjuïc / 3, 4 i 6 de desembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció Teatro de la Ciudad i Teatro de La Abadía

Premi CERES 2015 a la Millor Actriu, Premi Max 2016 a la Millor Actriu protagonista

Una creació que ofereix el millor del director i que converteix Aitana Sánchez-Gijón en una admirable i genuïna deessa teatral. (...) Aquesta Medea és quasi un monòleg de la protagonista assistit per Lima, que, li dóna rèplica com a Creont i Jasó, i per dos corifeus excepcionals (Joana Gomila i Laura Galán). La funció sorprèn i commou. Atrapa i ens aboca a un ritual atàvic, intemporal, al món de les ombres, en què el pitjor dolor és l'amor. Grandíssim teatre.+ **Santi Fondevila (Ara)**

El públic es rendeix a la descomunal exhibició de talent d'Aitana Sánchez-Gijón a *Medea*. El descomunal esforç físic de l'actriu interpretant el personatge va rebre la càlida resposta en els llargs minuts d'aplaudiments continuats del públic, que gairebé va omplir ahir a la nit les grades del Festival de Teatro de Mérida (3.000 espectadors) i que enfervorit es va rendir a la seva portentosa exhibició. Del primer a l'últim minut, la versió d'Andrés Lima, que beu de les fonts de Sèneca, no deixa temps per respirar, ornat el muntatge amb els 80 nens del cor musical Jóvenes de Madrid, que acompanyen la protagonista en el seu tenebrós viatge fins a l'Infern. (...) La punyent interpretació d'Aitana, que fa ombra a tota la resta i que sobretot commou en la invocació a Hécote, punt d'inflexió del muntatge, gairebé 10 minuts d'actuació per desfer-se d'un mal que es porta a les entranyes. Sorgeix, llavors, una Medea fetillera, que prepara la més cruel de les venjances, la primera per acabar amb la vida de Creusa, la nova muller de Jasó.+ **David Vigarío (El Mundo)**

Medea és Aitana Sánchez-Gijón, i Laura Galán i Joana Gomila (la bonica veu de la qual aporta un inquietant halo tel·lúric) són una dida i una corifeua, respectivament. Un suggeridor envit en el qual la fetillera neboda de Circe posseeix l'actriu que l'interpreta: Aitana Sánchez-Gijón, gairebé despullada, tremolosa, coberta de fang i de plomes, oficia un sorprenent exercici de transsubstanciació per conjugar el binomi fatal de la destrucció i l'amor.+ **Juan Ignacio García Garzón (ABC)**

ANTÍGONA

de SÒFOCLES versió lliure i direcció MIGUEL DEL ARCO
cia. TEATRO DE LA CIUDAD

Montjuïc / 4, 5 i 6 de desembre / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Teatro de la Ciudad** i **Teatro de La Abadía**

Miguel del Arco ha fet muntatges enormes, però la seva *Antígona* és una fita: energia en estat pur. Cada escena és millor que la anterior. Nervi i emoció constants, sense cap moment de flaccidesa. Termòmetre infal·libre: els silencis del públic. El director també en signa la versió, libèrrima, gairebé una reinvençió, cenyida, imaginativa, profundament rítmica, una de les millors que he sentit. (...) Segons el meu parer, Creont [Carmen Machi] és més drama, perquè li creixen els conflictes. Conflicte amb Antígona, amb Ismena, amb el seu fill Hemon, amb Tirèsies, amb el cor i, el pitjor de tots, amb la seva consciència. Carmen Machi sempre em fa pensar en Mary Carrillo. Ara m'ha portat la feresa d'Anna Lizaran. I la temperatura de Helen Mirren. En el cara a cara d'aquell voltatge entre Creont i Antígona, Manuela Paso té alguna cosa de stoïcisme samurai, i Machi és una reina shakespeariana. (...) No només això: Machi/Creont sembla la mare de tots, la Supermare. Mare d'Hemon, i, a la seva manera, mare d'Antígona i d'Ismena, mare dels seus súbdits, dolorosament dividida entre l'afecte i l'encarnació del NO. L'heu de veure també al costat del cadàver del seu fill. Esfondrada, escruixidora, com si una foto bèl·lica de Agustí Centelles hagués pres vida. O Julieta madura en un univers paral·lel o un salt quàntic, condemnada (aquest ha de ser el seu infern) a veure morir un cop rere l'altre el seu jove Romeu. (...) Gran, gran Manuela Paso. No em fuig del cap alguna escena amb la qual molts directors (i actrius) s'haurien clavats una santa patxada. El Teatro de la Ciudad és tot un esdeveniment, una font (amb tres dolls) d'emoció i d'ensenyança. Que bé que estigui passant. A La Abadía, a Madrid. + **Marcos Ordóñez (El País)**

Adaptació convulsa i inquietant d'*Antígona*. La modernització no hi arriba per vitricolls, sinó que sotmetrà al bisturí i a l'escalpel la situació política d'aquests temps. L'ambició, el poder com a suprema aspiració de l'home són iguals a Tebes que a Madrid que a Barcelona, tal vegada una mica més a la cafra i espantable en l'antiguitat tebana. El poder i la subversió. El mite i el ritus. Un embolcall formal arriscat, imaginatiu i bell, tragèdia en estat pur. O sigui Miguel del Arco. (...) Hi ha muntatges que et marquen per tota una vida. (...) Estic segur que a partir d'ara no oblidaré el nom de Manuela Paso [Antígona], ni el d'Àngela Cremonte fent d'Ismena. En aquesta versió, el conflicte entre les dues germanes creix fins a la paranoia. Es tracta de continuar acatant la llei. (...) Excel·lent el cor, perfecte de ritme fins i tot en les seves crispacions, un cor d'efígies, la venjança, els corifeus (Santi Marin i Silvia Álvarez), el sempre difícil Tirèsies, el cec, i un rotund Hemon (Rafael Prieto), massís en la seva tendresa i en la textura moral de la seva venjança, que no perdona. + **Javier Villán (El Mundo)**

RHUM

de **JOAN MONTANYÈS 'MONTI', MARTÍ TORRAS MAYNERIS i JORDI MARTÍNEZ**
 direcció **MARTÍ TORRAS MAYNERIS**

Gràcia / del 10 de desembre al 16 de gener / Temporada 2015 - 2016

coproducció **Velvet Events** i **Grec 2014 Festival de Barcelona**

Premi Zirkòlika 2014 al Millor Espectacle de Pallassos.

"El millor homenatge possible al gran Monti. Bellesa, poesia, alegria bulliciosa i gamberra que no decau ni un segon i demana gira a crits". **Marcos Ordóñez (El País)**

"*Rhum* és una lliçó de teatre de cap a peus i pocs títols de la cartellera et donaran la possibilitat trencar-te de riure, emocionar-te, somiar i tornar a casa carregat de matges imborrables." **Jacinto Antón (El País)**

"És l'espectacle més brillant, més divertit i més ben construït que he vist en molt de temps... Com deien els crítics londinencs: mateu per una entrada!!! Explosió d'imaginació, de fantasia, de vestuari, de bon gust, de diversió, una cosa esplèndida." **Jaume Figueras (Catalunya Ràdio)**

"El millor espectacle que he vist en els darrers mesos ha acabat després d'unes últimes setmanes ple fins a la bandera al Lliure de Gràcia. Un xou entranyable, dinàmic, de rialles desfermades i contenció emocional, i algun número, com el dels *Swimming Brothers*, que és de traca i mocador." **Andreu Gomila (Time Out)**

"*Rhum* és art. Per la seva llegenda, pels actors, pel color i pel blanc i negre. *Rhum* ha de volar per tota la geografia teatral sense fronteres. Una d'aquelles lliçons escèniques i personals necessàries." **Anna Jarque (Artezblai)**

"L'espectacle havia de ser un homenatge a qui s'havia considerat un gran pallasso del segle passat i també un homenatge a un ofici que Monti estimava amb passió. El millor homenatge pòstum que li han fet els companys és acabar arrodonint l'espectacle *Rhum* i, tot i dotar-lo d'una personalitat pròpia, inserir dins de la trama teatral alguns dels seus números més personals i coneguts de pista, la seva manera d'adreçar-se als espectadors, el seu peculiar llenguatge, que la companyia defineix com a %aontinià+ i el no perdre mai el sentit de l'humor i el sentit de l'autocrítica. (...) La companyia dels cinc intèrprets fa pinya en tot moment i el resultat coral és una festa d'una hora i mitja plena de gags, ironies verbals, diàlegs de sords, estires-i-arronses dels uns amb els altres i mirades a altres gèneres com el cinema o el teatre.+ **Andreu Sotorra (Clip de Teatre)**

2.4 CICLE FORA D'HORES

FORA D'HORES

KÓDIGO FLAMENCO

de **PEPE MOTOS**

Montjuïc / 27 d'abril / Temporada 2014 - 2015

FORA D'HORES

SHAKESPEARE A BENICÀSSIM (LECTURA DRAMATITZADA)

direcció **JORGE PICÓ**

Montjuïc / 4 de maig / Temporada 2014 - 2015

coproducció **Setze Fetges Associats S.L.** i **Ring del Teatro**

2.4 CICLE TOT PELS DINERS

TOT PELS DINERS

MAMMÓN - CLEÒPATRA - L'ONZENA PLAGA

una trilogia de **NAO ALBET, MARCEL BORRÀS, IVÁN MORALES, DAVID SELVAS i VICTORIA SZPUNBERG**

Montjuïc / Espai Lliure - abril, maig i juny / Temporada 2014 - 2015

coproducció Teatre Lliure i La Brutal

TOT PELS DINERS 1

MAMMÓN

creació i direcció **NAO ALBET i MARCEL BORRÀS**

Montjuïc / Espai Lliure - del 10 al 26/04 - 20 i 21 de juny / Temporada 2014 - 2015

Premi de la Crítica 2015 al Millor Text Teatral.

TOT PELS DINERS 2

CLEÒPATRA

creació i direcció IVÁN MORALES

Montjuïc / Espai Lliure - del 6 al 24 de maig - 20 i 21 de juny / Temporada 2014 - 2015

TOT PELS DINERS 3

L'ONZENA PLAGA

de VICTORIA SZPUNBERG direcció DAVID SELVAS

Montjuïc / Espai Lliure - del 4 al 21 de juny / Temporada 2014 - 2015

3 PROGRAMACIÓ FORA DE TEMPORADA

3.1 FESTIVAL GREC

GREC 2015 FESTIVAL DE BARCELONA

EL GREC AL LLIURE

Montjuïc / Espai Lliure / Gràcia - del 2 al 30 de juliol / Temporada 2014 - 2015

Premis i càstigs - cia. **T de teatre**

Montjuïc - Sala Fabià Puigserver - del 2 al 5 de juliol

Hakanaï - cie. **Adrien M / Claire B**

Montjuïc - Espai Lliure - del 9 a 14 de juliol

En avant, marche! - cia. **NTGent / les ballets C de la B / Frank Van Laecke / Steven Prengles / Alain Platel**

Montjuïc - Sala Fabià Puigserver - del 10 al 12 de juliol

La mesura del desordre . **Thomas Hauert / Group La Bolsa**

Montjuïc - Sala Fabià Puigserver - 14 i 15 de juliol

Soeurs - de **Wajdi Mouawad**

Montjuïc - Sala Fabià Puigserver - del 17 al 19 de juliol

Marat/Sade - **Peter Weiss / Atalaya**

Gràcia - del 17 al 19 de juliol

The Guest - **Ina Christel Johannessen / zero visibility corp.**

Montjuïc - Sala Fabià Puigserver - 22 i 23 de juliol

Els mots i la cosa È **Jean-Claude Carrière**

Montjuïc - Espai Lliure - del 23 al 26 de juliol

La clausura del amor - **Pascal Rambert**

Gràcia - del 23 al 26 de juliol

La imaginación del futuro - **La Re-sentida / Marco Laya**

Montjuïc - Sala Fabià Puigserver - del 28 al 30 de juliol

4. ALTRES ACTIVITATS

4.1 COL·LOQUIS

Durant el 2015 hem continuat oferint al públic les sessions de col·loqui amb els equips artístics després de la funció, moderats pel periodista Xavier Graset.

- **25/01** col·loqui amb la companyia de *El rei Lear*
- **08/02** col·loqui amb la companyia de *Somni americà*
- **22/02** col·loqui amb la companyia de *Joc de miralls*
- **15/03** col·loqui amb la companyia de *El testament de María*
- **19/04** col·loqui amb la companyia de *El curiós incident del gos a mitjanit*
- **17/04** col·loqui amb la companyia de *TOT PELS DINERS 1. Mammón*
- **26/04** col·loqui amb la companyia de *Frank V (opereta d'una banca privada)*
- **15/05** col·loqui amb la companyia de *TOT PELS DINERS 2. Cleòpatra*
- **07/06** col·loqui amb la companyia de *Un enemic del poble*
- **12/06** col·loqui amb la companyia de *TOT PELS DINERS 3. L'onzena plaga*
- **14/06** col·loqui amb la companyia de *Els dies feliços*
- **02/10** col·loqui amb la companyia de *Premis i càstigs*
- **04/10** col·loqui amb la companyia de *Crecenunsoldéu*
- **08/11** col·loqui amb la companyia de *Ser-ho o no*
- **13/11** col·loqui amb la companyia de *Vilafranca*
- **22/11** col·loqui amb la companyia de *Conillet*

4.2. ELS OFICIS DEL TEATRE

Primera aproximació al funcionament d'un teatre i els seus oficis.

- **09/11** sessió amb **Lluís Pasqual**, director del **Teatre Lliure**
- **23/11** sessió amb **Clara Rodríguez**, sotsdirectora
- **14/12** sessió amb **Aurora Rosales**, adjunta a la Direcció Artística
- **28/12** sessió amb **Marta López-Orós**, directora de producció

4.3. ÀGORA LLIURE-UPF

- **17/05** sobre *El curios incident del gos a mitjanit* . **Parlem de l'Asperger**
Taula rodona amb Miguel Gallardo, Marco Navas, Ivan Ruiz i Julio Manrique moderada per Montse Abbad.
- **18/06** sobre *Un enemic del poble* **Èxerrada sobre l'Opinió Pública.**
- **03/10** sobre *Premis i càstigs* . **Conversa a l'entorn de la veritat escènica**
Conversa amb Ciro Zorzoli i Jordi Balló moderada per Juan Carlos Olivares.
- **10/10** sobre *Crecenunsoldéu* . **Tres religions, tres cultures, una arrel.**
Taula Rodona amb Jorge Burdman, Xavier Morlans i Dídac Lagarriga moderada per Víctor Pallejà.
- **30/10** sobre *887* . **Créixer sota una identitat nacional en construcció.**
Diàleg entre Enric Ucelay-Da Cal i Marcel A. Farinelli sobre la dècada en què el sentiment quebequès va superar *l'ancien esprit franco-canadien*.
- **10/11** sobre *Ser-ho o no* . **Quan la identitat individual es torna una lluita de trinxeres en contra dels prejudicis.**
Taula rodona amb Malka González, María Prieto, Martí Sans i Xavier Torrens.
- **18/11** sobre *Vilafranca* . **Què vol dir ser o no ser català?**
Taula rodona amb Lluís Cabrera, Sergi Picazo, Eduardo Reyes i Eunice Romero
- **25/11** sobre *Conillet* . **I les superdones van dir prou.**
Taula rodona amb Marta Galán Sala, Paco Jiménez, Júlia López i Pilar Medina-Bravo.
- **05/12** sobre *Medea* . **Medea, la tragèdia de la dona desarrelada.**
Diàleg entre Blanca Garcés-Mascareñas i Carles Garriga.

4.4. EXPOSICIONS

HEKINAH DEGUL utopies, distopies i altres megalomanies...

del 20 al 25 de gener de 2015

Montjuïc È Foyer de la Sala Fabià Puigserver

---

creació i direcció **David Espinosa** / col·laboració **África Navarro** i **Diego Dorado** /
espai **David Espinosa** i **AiR Maquetas y Proyectos de Arquitectura** / música i so
Santos Martínez i **David Espinosa**

Hekinah Degul és una instal·lació interactiva que deriva del treball escènic *Mi gran obra (un proyecto ambicioso)*, en el qual vam construir un espectacle de gran format a escala H0 fent servir figures humanes en miniatura. En aquest treball, enfocat a qüestionar l'art megalòman, van aparèixer diversos materials en relació amb la idea de mida que no vam fer servir a la peça i que hem desenvolupat en aquesta instal·lació. Uns materials que plantegen un discurs original i crític a l'entorn del propi concepte de representació.

Hekinah Degul són les paraules que els habitants de Lil·liput cridaven a Gulliver quan es va despertar. Hem triat la novel·la de Swift com a base per plantejar diverses escenes fictícies en espais reals que tenen per protagonistes figures humanes per a maquetes de trens. Posades en relació amb l'espectador, generen accions i situacions que intentem que expliquin la proposta escènica, que la complementin o que obrin discursos nous, amb la finalitat de potenciar encara més el qüestionament de l'escala, de la noció espectacular i dels límits de la teatralitat.

producció **El Local Espacio de Creación** / **Festival Escena Contemporánea 2013**
amb la col·laboració del **Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya**

EXPOSICIÓ AMAT / LLIURE

del 30 de setembre de 2015 al 22 de juny de 2016

Montjuïc È Foyer Sala Fabià Puigserver

---

obra **Frederic Amat** / curadoria **Antonio Monegal** / disseny espai expositiu i audiovisuals **Frederic Amat** / ajudant de disseny espai expositiu **Roger Orra** / fotografies **Ros Ribas, Colita i Frederic Amat**

La història de la dedicació de **Frederic Amat** al món del teatre està estretament lligada a la història del Teatre Lliure. El 28 de març de 1977 es van presentar a la sala de Gràcia, pocs mesos després d'inaugurar-la, les seves primeres col·laboracions amb Cesc Gelabert, *Acció 0* i *Acció U*. Aquesta exposició pretén només oferir un tast, una mínima antologia visual, del diàleg còmplice entre Amat i aquest teatre que porta inscrit en el seu nom un compromís que l'artista comparteix.

No és un recorregut complet per tots els treballs d'Amat per a l'escena, ni pot ser tampoc una visió exhaustiva de les seves col·laboracions amb el Lliure. Mostra la punta de la punta de l'iceberg. Amat ha dissenyat escenografies, vestuaris, objectes, publicacions i cartells, però també ha estat director d'escena i ha ideat espectacles multimèdia com *Oedipus Rex*, *Blanco* o *Maddalena*.

L'exposició es concentra en una selecció d'allò que Amat ha aportat al Lliure en els darrers vint anys, des de l'escenografia de *Roberto Zucco* (1993), dirigida per Lluís Pasqual, coincidint amb allò que el diaris de l'època van descriure com l'ocupació del Palau de l'Agricultura+ de Montjuïc per part del Lliure, abans de la remodelació de la nova seu, fins al muntatge infantil *Moby Dick (un viatge pel teatre)* (2013), i reuneix produccions tan emblemàtiques com *Tot esperant Godot*, dirigida també per Pasqual, les col·laboracions amb Gelabert a *Zumzum-ka*, *Preludis* i *Ki*, o la intervenció amb el mural *Pluja de sang* a la reformada sala de Gràcia.

Antonio Monegal

producció **Teatre Lliure**
amb el suport de

5. SERVEI EDUCATIU

Principals dades de l'any 2015

El servei educatiu del Teatre Lliure va portar a terme una presentació de la programació de la temporada per a professors i gestors de centres educatius el **17 de setembre de 2015**, inaugurant la temporada 2015/16.

El Teatre Lliure va comptabilitzar una assistència de **265 grups d'estudiants** (des de l'ESO i batxillerat, universitaris, escoles de teatre, escoles d'adults i acadèmies d'idiomes) en els diferents espectacles de l'any 2015. El nombre d'assistents d'aquests grups va ser de **9.346 en el còmput global**.

Els dos espectacles que van tenir més presència de públic estudiantil van ser ***El Rei Lear*** (4.757 alumnes) i ***El curiós incident del gos a mitjanit*** (1.118 alumnes).

D'altra banda, es van realitzar **22 visites** guiades a las instal·lacions del teatre a Montjuïc i **5 trobades teatrals** amb professionals de l'escena.

El Lliure dels nens, amb 3 espectacles, va comptabilitzar una assistència de **36 grups** d'alumnes d'educació infantil i primària, amb un nombre total de **1.695 assistents**.

La **III Jornada de Teatre de l'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona**, que organitza en col·laboració amb el Teatre Lliure, es va realitzar els dies 12, 13 i 14 de maig, als escenaris del Teatre Lliure de Montjuïc. Hi van participar **21 grups de 15 instituts** de secundària de la ciutat de Barcelona. Un **total de 400 joves** van actuar en les propostes escèniques que es treballen al llarg del curs escolar.

6. APROPA CULTURA

Apropa Cultura és un **programa socioeducatiu** dels equipaments culturals de Catalunya adreçat als usuaris de centres socials que treballen amb **persones en situació de desigualtat, discriminació, vulnerabilitat i en risc d'exclusió social**. Des de la temporada 2010/11, el programa vol acostar la música, el teatre, la dansa i les arts als col·lectius més vulnerables de la societat.

Després d'una primera edició amb la suma d'esforços de L'Auditori, el Mercat de les Flors, el Palau de la Música Catalana, el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure, el Museu Picasso, el Museu Nacional d'Art de Catalunya i el Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

Aquesta temporada s'ha tornat a proposar el curs **Educa amb l'Art**, adreçat a educadors socials, es va realitzar la formació el **14 de novembre** amb Roger Bernat i amb un total de **88 assistents**. El curs vol afavorir la presència de les arts en la vida quotidiana d'aquestes persones i col·lectius.

El Teatre Lliure es va unir al programa Apropa Cultura al setembre del 2010. A l'any 2015 van accedir al Teatre Lliure un total de **60 col·lectius** amb un **total de 1.097 assistents**.

7. LA KOMPANYIA LLIURE

Pensada sobretot com una baula més del nostre compromís amb l'ofici teatral, que inclou garantir la transmissió dels sabers de l'escena, vam establir, per a aquesta experiència pilot, un període de treball de dos anys. Així va sorgir **La Kompanyia Lliure**. En un context difícil que ens va portar a fer-la entrar directament en la dinàmica de producció del Teatre. En aquests dos anys que ara conclouen, la companyia formada per **Laura Aubert, Javier Beltrán, Paula Blanco, Pol López, Mima Riera i David Verdaguer** s'ha foguejat amb textos i propostes molt diferents, ha format part del repartiment (en col·lectiu o compartint escenari amb altres professionals) d'una desena de spectacles: ***Recordant la Fedra; La revolució no serà tuitejada; Moby Dick, un viatge pel teatre; El caballero de Olmedo; Victòria d'Enric V; Somni americà***; la trilogia ***Tot pels diners***, i ***Frank V (opereta d'una banca privada)***. És a dir, ha fet armes des de la praxi: fent teatre.

col·laboradors de La Kompanyia Lliure

Fundació
BancSabadell

Durant el 2015, **La Kompanyia Lliure** ha format part del repartiment de:

Victòria d'Enric V

Somni americà

La trilogia **TOT PELS DINERS**

Frank V (opereta d'una banca privada).